Căsătorie şi divorţ
(Heirat und Scheidung)
Jeffersonville, Indiana, SUA
21. februarie 1965

Să ne aplecăm acum capetele pentru un moment, în rugăciune.

Tată îndurător, noi Îţi mulţumim pentru acest privilegiu din dimineaţa aceasta, de a fi aici în acest auditoriu, în timp ce vedem încheierea zilei de astăzi. Noi nu ştim ce ne aduce ziua, dar noi ştim cine ţine ziua în mîini. De aceea noi ne rugăm ca El, care are puterea asupra zilei de astăzi, de mîine şi asupra întregii veşnicii, să ne binecuvînteze astăzi, în timp ce noi sîntem adunaţi în Numele Lui, pentru a afla cum putem să-I slujim mai bine în viaţa noastră. Aceasta este intenţia noastră, Tată. Dumnezeu, care cunoaşte inimile noastre, ştie că este adevărat. Noi ne predăm Ţie pentru restul zilei de astăzi în slujba Ta. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Puteţi să luaţi loc. Eu le doresc ascultătorilor vizibili şi celor care nu sînt vizibili din toată ţara, care ascultă astăzi după masă prin transmisie, o bună dimineaţa. Este un privilegiu mare pentru mine de a fi astăzi aici, pentru a vorbi despre tema aceasta importantă. Voi, care sînteţi prezenţi: este într-adevăr un pic iritant, că am în faţă perdele şi astfel trebuie să predic în stînga şi în dreapta. Acelora care nu sînt aici, vreau să le explic că pe partea mea dreaptă este auditoriul şi la stînga mea este sala de sport. Eu personal stau într-un antreu între cele două săli, unde s-au dat perdelele la o parte pe ambele părţi. În dimineaţa aceasta, auditoriul şi sala de sport sînt arhipline, tot aşa şi capela de la nr. 8 şi din Penn Street. De aici, unde totul este arhiplin, are loc o transmisie telefonică în celelalte oraşe.

Noi am avut un timp puternic în Domnul şi sîntem într-o aşteptare mare cu privire la adunarea din dimineaţa aceasta. În seara aceasta va fi încheierea misiunii de patru zile, de aceea îi invităm în mod deosebit pe toţi acei care pot să vină. Noi ne încredem că Domnul ne va dărui în seara aceasta un punct culminant puternic, făcînd ceva supranatural, şi anume că îi va vindeca pe toţi bolnavii şi va face lucrurile măreţe pe care le face de obicei. Noi sîntem într-adevăr într-o aşteptare mare în seara aceasta. Publicul este invitat din toată inima: fiecare persoană, fiecare biserică, fiecare denominaţiune; nici măcar nu trebuie să fiţi creştini. Noi îi invităm pe păcătoşi să vină şi să rămînă printre noi. Noi facem tot posibilul, pentru a-i învăţa despre calea Domnului, pentru a avea viaţa.

Eu sper că ascultătorii nu vor deveni nervoşi, mă voi încrede în Dumnezeu, ca eu la fel să nu devin nervos. Eu am avut o noapte îngrozitoare, plină de încordări, pentru că eu sînt conştient că de lucrurile pe care le voi zice în dimineaţa aceasta, voi da socoteală în ziua judecăţii. Eu n-am putut să dorm. Eu ştiu că dacă nu le spun, îmi vor fi o povară în ziua judecăţii. De aceea este aşa de greu. Nu se poate explica.

În dimineaţa aceasta vrem să ne ocupăm de tema cea mai importantă *„Căsătorie şi divorţ“*. Motivul pentru care o prezint numai ca o lecţie duminicală, este, că ne vom face timp să vorbim despre aceasta. În loc de o predică, trebuie să fie o învăţătură din Scriptură.

Dacă această bandă va ajunge vreodată la un predicator sau la fraţi slujitori, vreau să le spun acum ceva. Eu nu ştiu dacă va fi publicată vreodată sau ce va face adunarea cu ea. Eu îl rog pe fratele Fred să vorbească cu comitetul adunării, înainte de a publica banda. Şi pe voi din toată ţara, care aveţi aparatele în funcţiune, vă rog să nu daţi banda mai departe pînă nu auziţi despre ea de la fratele Sothmann.

Dacă este dată public, şi unul dintre fraţii mei predicatori sau un creştin nu este de acord cu ceea ce voi spune despre tema aceasta, atunci eu sper, că nu voi fi criticat. Dacă voi nu o înţelegeţi aşa cum învăţ eu, atunci ca predicator sau ca pastor aveţi dreptul. Eu respect tot ce credeţi voi.

Despre această temă sînt două feluri de învățături. Dacă există două răspunsuri la o întrebare, atunci unul din ele este corect, sau amîndouă sînt false. De aceea vrem să citim din Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru a clarifica aceasta. Eu cred că dacă este o întrebare biblică, atunci Biblia are sigur un răspuns la aceasta.

Înainte de a începe cu această temă, respectiv, înainte de a mă ruga asupra Cuvîntului, vreau să aduc la exprimare mai ales pentru voi, creştinii, o dorință, şi anume să vă rugați pentru mine în dimineața aceasta. Rugați-vă şi voi pentru mine, care nu sînteți prezenți şi ascultați, pentru că eu vreau să fiu sincer şi deschis.

Dacă eu spun aceste lucruri, atunci ne este clar că cineva, chiar dacă este numai unul singur, se bazează pe viață şi pe moarte. Mulți dintre voi vor pleca de aici crezînd. Mulți dintre voi poate nu. Dar eu ştiu că în ceea ce priveşte slujba mea, există oameni care vin aici pentru a mă asculta pe mine, pentru a auzi ce predic eu. Şi în dimineața aceasta sînt aici. Au venit mulți: din Statele Unite, din Canada şi de peste ocean. Vă puteți închipui ce fel de presiune este pe conştiință, dacă ştiți că este în mîna voastră unde îşi va petrece un om veşnicia, pentru că el se bazează pe ceea ce spuneți. Dumnezeu mă va trage la răspundere pentru aceasta. De aceea vreau să vorbesc despre această temă cît pot de sincer.

Am o rugăminte pentru surorile noastre. Unele cuvinte le-am schimbat deja, pentru a le putea exprima față de voi. Billy are în dimineața aceasta notițe în geanta lui, care nu pot fi spuse în prezența unui public amestecat. Pentru altceva ce voi mai aduce probabil la exprimare, vă rog să mă înțelegeți. Acceptați-o ca de la un frate. Eu voi prezenta cum ştiu mai bine. În cabinetul unui doctor ați rămîne pe scaun şi ați asculta, dacă el ar trebui să vă spună unele cuvinte deslușite. Voi, femei tinere şi bărbați tineri: eu nu vreau să vă faceți o impresie greşită. Rămîneți liniştiți şi credeți. Gîndiți-vă: adevărul trebuie spus ca adevăr.

Fără îndoială că mulți dintre voi nu vor fi de acord cu ceea ce trebuie spus, dar eu vreau să v-o dovedesc cu Biblia. Eu cred că dacă sînteți smeriți şi ascultați, atunci veți înțelege mai bine şi veți primi o imagine mai bună despre ceea ce am scos eu întotdeauna în evidență. Eu cred că aceasta o va explica. Eu mă încred pur şi simplu.

Vom avea nevoie de mai mult timp, poate o oră şi jumătate sau mai mult. Eu nu ştiu cît timp va dura.

Vreau să repet încă o dată, că sînt conştient că oamenii țin tare de cuvintele voastre ca de cele ale pastorului lor. Desigur, şi eu sînt un pastor. Şi ei se orientează după cuvintele păstorului lor, de parcă ar fi vorba de viață şi de moarte. Alții se țin pe viață şi pe moarte de ceea ce zice un preot. Desigur că un pastor îi va învăța pe oameni după buna lui ştiință, după cum a fost învățat el în seminar. Cu preoții din diferite religii în care există preoți, este tot aşa. Şi pastorul este un preot un mijlocitor. Dacă preotul este un om plin de o sinceritate adîncă, atunci el va da mai departe aşa cum a fost învățat în seminar sau mănăstire. Eu nu am cunoştința mea dintr-un seminar şi nici experiența mea dintr-o mănăstire. Eu nu am nimic împotriva acestor lucruri, dar viața mea a decurs într-un mod deosebit.

Eu am fost chemat pe cînd mai eram un băiat mic. La aceasta mi s-a dat un semn vizibil şi auzibil. La vîrsta de şapte ani, am văzut aici la Utica Pike un stîlp de foc într-un tufiş. Tatăl meu lucra pentru domnul O. H. Wathen. El a murit nu demult. Voi ați citit cartea şi cunoaşteți povestea. Mai tîrziu a apărut vizibil acolo jos la rîu, în prezența oamenilor. De multe ori a fost fotografiat; un tablou atîrnă fără drept de autor chiar în capitala Washington, în sala Religiouns of Art ca unica fotografie a unei ființe supranaturale confirmată de ştiință. El este exact aşa şi în fiecare detaliu exact acelaşi stîlp de foc care a condus poporul Israel afară din Egipt. Eu cred că Isus Hristos este în statura Fiului lui Dumnezeu. EL a fost numit *Fiul omului,* atunci cînd a venit. Acum este numit *Fiul lui Dumnezeu.* În împărăția de o mie de ani El va fi *Fiul lui David.* EL a venit ca Fiul omului, ca Prooroc, cum a fost proorocit despre El. Acum El este Fiul lui

Dumnezeu supranatural. În împărăția cea mare de o mie de ani care va veni, El va fi Fiul lui David şi va şedea pe tronul lui David. După cum ştiu toți cititorii Bibliei, aceasta este o făgăduință dumnezeiască, Dumnezeu i-a spus lui David că El îl va ridica pe fiul lui pe tronul său.

În această slujbă deosebită, aparte, m-au numit în tot felul, de la „Dumnezeu“ pînă la „Satana“. Aşa este întotdeauna.

Arhiepiscopul bisericii catolice (de rit caldean) a spus nu demult, cînd am avut în seara aceea convorbirea: „Frate Branham, Ioan Botezătorul a fost confirmat conform Scripturii, şi anume ca singurul despre care a vorbit proorocul Isaia.“ El a continuat: „Slujba ta în Biserică este confirmată clar. Lutheranii au fost conform Scripturii. Ei l-au recunoscut pe Luther. Wesleyenii l-au recunoscut pe Wesley. Dar ce este cu penticostalii? Ei rătăcesc încolo şi încoace şi nu ştiu unde aparţin.“

Eu am răspuns: „Domnul meu, eu prețuiesc aceasta.“ A fost în timpul cînd Duhul Sfînt a venit peste o doamnă pe care nu o văzusem niciodată, a vorbit prin ea şi a confirmat acelaşi lucru.

Eu vreau să fiu sincer avînd în vedere mesajul pe care îl voi aduce în dimineața aceasta, şi i-am spus că nu ştiu. Eu am răspuns: „Domnul meu, eu n-aş putea să spun asta. Este totuşi ceva puternic, pentru a putea spune asta. Dar are aspectul acesta.“ Un lucru ştiu însă: ceva s-a întîmplat, asta este sigur. Toate aceste lucruri sînt dovedite ştiințific şi confirmate în toată lumea. Nu poate fi numai un mit. Este adevărul. Ce este? Lăsați-mă să vă spun ca mărturie, înainte de a începe să vă vorbesc: eu nu ştiu. Eu nu aş îndrăzni să fac vreo mişcare fără să aud înainte ceva de la El, Cel care a vorbit cu mine în trecut şi care mi-a spus aceste lucruri.

Gîndiți-vă, Domnul nostru Isus Hristos nu s-a numit niciodată Fiul lui Dumnezeu. EL a zis: „Voi spuneți că Eu sînt. Pentru aceasta am fost născut …“ ş. a. m. d. Dar El însuşi nu s-a numit niciodată aşa.

Stîlpul de foc care a condus copiii lui Israel, a fost Domnul Isus Hristos în statura Duhului. Credeți voi? *Logosul* care a venit de la Dumnezeu. Cînd El era pe pămînt, a spus: „EU am venit de la Dumnezeu şi Mă întorc înapoi la Dumnezeu.“ Asta o ştim cu toții. După moartea Lui, aşezarea în mormînt şi înviere, Saul din Tars se afla pe drumul către Damasc pentru a-i prigoni pe creştini, deoarece învățau lucruri care erau în contradicție cu ceea ce au fost ei învățați. El a fost un luptător instruit la picioarele lui Gamaliel, unul dintre învățătorii cei mai buni din şcoala lor, din mănăstirea lor din timpul acela, un om important şi cu o funcție oficială în biserică. Dar atunci s-a întîmplat că o lumină strălucitoare, stîlpul de foc, l-a înconjurat cu raze, astfel încît a căzut la pămînt. O voce a strigat: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigoneşti?“

Fiți atenți, pe cînd s-a ridicat Saul, a spus: „Cine eşti, Doamne?“ Acest bărbat tînăr a fost un iudeu şi nu i-ar fi spus nimănui „Doamne“ dacă nu ar fi fost Dumnezeu care s-a descoperit astfel. Deci a fost acelaşi stîlp de foc.

Isus a spus doar: „EU sînt de la Dumnezeu şi mă întorc înapoi la Dumnezeu.“ Acum era iarăşi în statura stîlpului de foc. EL a spus: „EU sînt Isus pe care-L prigoneşti. Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vîrful unui țepuş.“ Pe cînd se afla apostolul Petru în închisoare, cel care a primit cheile pentru ridicarea Bisericii, a venit acelaşi stîlp de foc printre gratii, a deschis uşile închisorii şi l-a condus pe Petru în mod deosebit afară, fără a-i deranja pe străjeri. Pentru mine Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci.

Întotdeauna este ceva de recunoscut la ființa Lui. Totul este de recunoscut la ființa Lui, la roadele pe care le poartă. Eu vă rog să fiți atenți la felul rodului pe care îl poartă: această lumină care este Dumnezeu, pentru că ne conduce întotdeauna înapoi la Cuvîntul lui Dumnezeu confirmă Cuvîntul lui Dumnezeu, vesteşte Cuvîntul lui Dumnezeu vizibil în fața voastră. Trebuie să aibe ceva.

Oamenii m-au numit prooroc. Eu personal nu mă numesc prooroc. Eu nu aş îndrăzni să spun asta, dar atîta pot să spun: că Domnul mi-a îngăduit să văd, să spun dinainte lucruri care s-au întîmplat, care se vor întîmpla. Nici măcar o dată în cele zece mii de cazuri nu a dat greş. Tot ceea ce a prezis El dinainte că se va întîmpla, s-a împlinit. Noi toţi ştim asta. Dacă este cineva aici sau altundeva în dimineaţa aceasta, care poate numi un caz unde nu s-a întîmplat, acum aveţi ocazia să vă ridicaţi şi să îl spuneţi. Dar dacă toţi ştiu că în fiecare din cele zece mii de cazuri a fost totul desăvîrşit, atunci spuneţi Amin. (Adunarea spune: „Amin".) În toată lumea va fi aşa.

Ceva este pe cale să se întîmple. Dumnezeu nu trimite aceste lucruri fără nici un scop.

Mi-am amintit că eu port în dimineaţa aceasta o pereche anumită de butoni. Eu mi-am făcut o notiţă suplimentară. Mulţi dintre voi aţi auzit de starul de cinema, Jane Russel. Mama ei este penticostală şi Danny Henry este un văr de gradul întîi, un fiu de-al sorei mamei ei. El a fost baptist. Acum doi ani el a fost într-o adunare a „Oamenilor de afaceri" în Los Angeles, California. Eu chiar dădusem o explicaţie puternică, mare şi pătrunzătoare, încît unul din membrii comitetului „Assemblies of God" s-a ridicat, a venit jos pe podium şi a spus: „Eu nu cred că fratele Branham a vrut să se exprime astfel."

Eu am răspuns: „Eu trebuie s-o exprim astfel, domnul meu, pentru că este AŞA VORBEŞTE DOMNUL". Era vorba despre Biserica din acest timp.

Acest bărbat tînăr este un om de afaceri. Fratele lui a filmat în dimineaţa aceea pentru televiziune. Celălalt frate al lui este funcţionar la serviciul de construcţie a drumurilor din California. După adunare a venit acel Danny Henry în faţă pe podium, unde mai şedeau cei răspunzători, m-a îmbrăţişat şi a spus aceste cuvinte: „Frate Branham, eu sper că nu este o hulă împotriva lui Dumnezeu, dar aceasta ar putea să fie cap. 23 din Apocalipsa." Există doar 22 de capitole în Apocalipsa, de aceea el a spus: „Eu sper că nu este o hulă împotriva lui Dumnezeu."

Acest bărbat tînăr, un baptist căruia supranaturalul îi era străin, de-abia a exprimat cuvintele acestea şi m-a îmbrăţişat, cînd a început să vorbească într-o limbă necunoscută. După ce a vorbit în limba aceea necunoscută, s-a ridicat o femeie mai corpolentă, cu părul de o culoare închisă, care stătea chiar în faţa mea şi a spus: „Nu este nevoie de tălmăcire. Eu sînt din Shreveport, Louisiana, şi anume din Baton Rouge. Aceasta a fost o franceză clară."

Victor Le Dioux, un francez, a fost de asemenea prezent şi a spus: „Aşa este. Eu sînt francez şi aceasta a fost o franceză perfectă."

Eu am spus: „Un moment. Scrie tu ceea ce a spus el, şi scrie şi tu ceea ce a spus el, înainte de a vorbi mai departe. Scrieţi ce a spus el şi apoi să comparăm cele scrise."

Deci el a scris şi ea la fel. Chiar şi semnele de ortografie au fost la fel! Aproximativ în timpul acela cînd ei au adus ceea ce au scris, a venit în faţă un bărbat tînăr, blond. El a stat în spate pentru că nu mai erau locuri de şezut. El a spus: „Un moment! Eu doresc să mai adaug o notă scrisă. Sînt traducător pentru franceză la ONU. Vreau să vă dau ceea ce am notat."

Toate cele trei notiţe în franceză corespundeau una cu cealaltă. Aici este traducerea originală. Este scrisul lui Danny. El o poartă cu el în buzunar. Desigur că s-a aflat aceasta pe la oamenii creştini de afaceri şi la alţii. Se spunea:

„Pentru că tu ai ales calea cea îngustă, drumul cel greu tu ai urmat alegerea ta. Tu ai ales decizia clară şi este drumul Meu Din cauza acestei decizii importante, te aşteaptă o răsplată puternică în cer. Ce decizie minunată ai luat! Aceasta este de fapt ceea ce formează şi dă naştere la victoria puternică în dragostea dumnezeiască." Apoi bărbatul a semnat: „Textul mai sus menţionat cu proorocia lui Danny Henry despre fratele Branham în cafeneaua din Los Angeles, California, a fost confirmată de trei martori şi este tradusă de …"

Acum aproximativ o lună, bărbatul acesta tînăr care a proorocit fără să ştie ce spune, a fost în Ierusalim. El a avut privilegiul să meargă acolo să se aşeze pe mormîntul în care a fost aşezat

Isus după moartea Sa. În timp ce şedea acolo, aşa povesteşte el, dintr-o dată s-a gîndit foarte intens la mine. El a început să plîngă pentru că şi-a amintit „cît este de greu pentru fratele Branham să se apere împotriva lumii şi împotriva acestor lucruri în adunări.“ Aşa s-a exprimat cineva din partea lui Billy Graham: „Noi putem să-l încadrăm pe Billy Graham, pentru că toate bisericile sînt de partea lui. Noi îl vedem pe Oral Roberts în legătură cu penticostalii. Dar cum poate lua naştere ceva care este în contradicţie cu ceea ce au fost învăţaţi oamenii?“ Este Dumnezeu!

Danny are un hobby: el prelucrează pietre mici. El s-a dus la locul unde se spune că a fost crucea. Nimeni nu a fost în apropiere, astfel el a luat cîteva pietre din stîncă şi le-a băgat în geantă ca amintire. El a prelucrat apoi acasă butoni din ele. Şi ceva curios: pe cînd le-a prelucrat, a observat că ele arătau ca şi cum ar fi pătate cu sînge, şi prin amîndouă trece o linie dreaptă, subţire. Poate altcineva nici nu dă atenţie acestui lucru, dar pentru mine este o dovadă pentru ceea ce cred. Eu cred că totul are o însemnătate.

În timpul acesta se împlineşte ceea ce a lăsat El să se proorocească în Mal. 4, Luca 17 şi în multe alte texte biblice pentru timpul acesta din urmă. În încheiere vreau să mai spun că aici este pus fundamentul pentru bărbatul care va veni. De aceea eu sînt foarte mulţumitor că Atotputernicul Dumnezeu a îngăduit, din starea aceasta neşcolită, să-mi aduc la exprimare mulţumirea pentru dragostea Lui pentru mine, dragostea mea pentru El şi dragostea noastră pentru oameni. De aceea eu mă apropii acum cu sinceritate de tema *„Căsătorie şi divorţ“*. Dumnezeu să aibă milă de noi toţi.

Ascultaţi acum cu atenţie. Surorilor, nu vă ridicaţi să mergeţi afară. Rămîneţi numai un pic liniştite. Fraţilor, şi voi să faceţi la fel. Voi, care recepţionaţi transmisia şi magnetofoanele voastre sînt în funcţiune, nu deconectaţi. Nu o faceţi. Rămîneţi numai cîteva minute pe scaune, pînă la sfîrşit. Ascultaţi cu atenţie. Dacă sînteţi de o altă părere, notaţi-vă textele biblice de care mă folosesc şi mergeţi în rugăciune înainte de a lua o hotărîre.

Dumnezeu să ne ajute, cînd ne vom apropia de această temă.

Poate va dura mai mult timp. Eu nu vreau ca voi să fiţi grăbiţi. Noi vrem să ne facem timp şi să cercetăm Cuvîntul lui Dumnezeu sincer şi temeinic, cum putem mai bine.

Să începem cu Mat. 19, vers. 8. Poate încep totuşi cu primul verset şi citesc pînă la vers. 8 din cap. 19.

Gîndiţi-vă: lucrurile pe care le spun, trebuie să vină din Cuvîntul lui Dumnezeu. Nu poate fi părerea mea proprie, deoarece părerea mea este exact ca a celorlalţi, ci trebuie să corespundă cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Gîndiţi-vă, Dumnezeu ţine totul în continuitate. EL nu se schimbă niciodată. EL este acelaşi ieri, astăzi şi în veci. Credeţi asta? EL este acelaşi. Acum voi citi din cap. 19:

După ce a sfîrşit Isus cuvîntările acestea, a plecat din Galilea, şi a venit în ţinutul Iudeii, dincolo de Iordan. După El au mers multe gloate; şi acolo a vindecat pe cei bolnavi. Fariseii au venit la El, şi, ca să-L ispitească, (Eu mă opresc un moment ca voi să recunoaşteţi cine au fost acei care L-au ispitit) *I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-şi lase nevasta pentru orice pricină?“ Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-aţi citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească şi parte femeiască, şi a zis: ‚De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevastă-sa, şi cei doi vor fi un singur trup?' Aşa că nu mai sînt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.'“ „Pentru ce dar“, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevestei o carte de despărţire, şi s-o lase?“ Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsaţi nevestele; dar de la început n-a fost aşa.“*

Dumnezeu să ne ajute. Cu acest text biblic, cu această întrebare a fost confruntat Isus la începutul slujbei Sale, şi Moise a fost confruntat cu aceasta la începutul slujbei sale. Este una

din întrebările prioritare în inimile credincioşilor. Pe păcătoşi nu-i interesează. Dar pentru credincioşi este importantă, deoarece credinciosul încearcă să facă tot ce poate pentru a trăi corect înaintea lui Dumnezeu. Dacă este vreo întrebare în viaţa creştină, atunci este aceea despre *„Căsătorie şi divorţ“*. De ce? Pentru că este cauza originară a păcatului. Acolo a început păcatul. Pe baza aceasta se tot discută, pentru că păcatul îşi are originea în el.

Eu nu voi avea timp să prezint detaliat toate aceste lucruri; la scrisorile voastre, sau altceva, vă voi răspunde cu plăcere. Noi avem şi cărţi pentru toate aceste întrebări, chiar şi ziare şi altele asemănătoare pentru a dovedi. Noi ştim ce a fost cu Eva. Ei pretind acum că mărul pe care l-ar fi mîncat ea (ceea ce nu este nici măcar conform Scripturii) ar fi fost de fapt o caisă. Nu a fost niciuna din cele două. Ea a preacurvit şi din aceasta a rezultat primul copil: Cain, fiul propriu al lui Satana. Pentru că în el era răul. Nu a venit prin Abel. Cain a fost fiul lui Satana.

Eu ştiu acum întrebarea voastră: Eva a spus: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!“ Exact aşa este. Voi aţi putea să luaţi o femeie obişnuită şi bărbatul cel mai rău din oraşul acesta: dacă ei ar avea un copil, atunci s-ar întîmpla cu ajutorul Domnului, deoarece Dumnezeu a stabilit nişte legi. Este ca şi cu ceea ce face soarele să crească: dacă semănaţi un brusture pe un ogor bun, atunci el va creşte. El trebuie să crească, pentru că este legea lui Dumnezeu. Dacă este sădită sămînţa, ea trebuie să crească. Nimic nu poate aduce viaţă în afară de Dumnezeu, pentru că toate sînt sub legile Lui.

De aceea a trebuit să iasă la suprafaţă şi sămînţa cea rea după ce a căzut în pîntecul Evei, pentru că este conform legii de reproducere a lui Dumnezeu. El nu putea altceva decît să iasă la suprafaţă, şi a trebuit să vină aşa de la Dumnezeu.

Unii oameni spun că pruncii care au părinţi necredincioşi, sînt pierduţi. Sîngele lui Isus Hristos a ispăşit pentru copil, indiferent în cîtă răutate s-a născut. EL este Mielul lui Dumnezeu care ia păcatul lumii. Copilul cel mic nu poate să se pocăiască pentru că nu are nimic pentru ce ar trebui să se pocăiască. Şi a fost păcatul lumii care a fost luat prin sîngele lui Hristos. Copiii mici ajung în cer.

Este vorba despre păcatul originar şi din cauza aceasta este o întrebare de ceartă. Dacă se întîmplă ceva mare şi supranatural din partea lui Dumnezeu, întotdeauna prima întrebare este: „Ce este cu căsătoria şi divorţul?“ Cum a fost întotdeauna, aşa mai este şi astăzi întrebarea aceasta la oameni. Cum a fost în timpul lui Isus, cum a fost în timpul lui Moise, aşa este şi în zilele noastre o întrebare la oameni, deoarece oamenii vor să afle adevărul. Unde este o întrebare trebuie să fie şi un răspuns. Dacă este deci un răspuns, cum am spus-o şi în zilele acestea o dată, trebuie să fie un răspuns corect. Dacă noi primim un răspuns care nu este corect la ceva, şi noi ştim că este pe dos, atunci voi întrebaţi mai departe pînă cînd întrebarea voastră are într-adevăr un răspuns, dacă vreţi să aflaţi adevărul. Deoarece aceasta este o întrebare biblică, trebuie să existe şi un răspuns biblic.

Este după cum am spus: dacă eu vreau să merg în dimineaţa aceasta înspre est pentru a găsi ceva care este exact în est, atunci ar trebui să merg exact în direcţia estică. Poate spune cineva: „Frate Branham, *aici* este estul.“ şi ar fi numai pe jumătate estic, doar nord-est, atunci lucrul pe care îl caut nu îl voi găsi. Eu aş veni înapoi şi aş şti că a fost pe dos. Dar dacă ar spune cineva: „Frate Branham, mergi pe drumul *acesta* din dreapta ta.“, şi ar fi la fel pe jumătate estic, dar sud-est, atunci eu nu aş găsi lucrul pe care îl caut pentru că am depăşit graniţele drumului desăvîrşit şi direct.

Dacă este aşa, atunci **avem două învăţături despre căsătorie şi divorţ. Una spune că un bărbat are voie să se căsătorească numai o dată, fie doar dacă nevasta lui este decedată. Aceasta este una dintre păreri. Dar dacă vă orientaţi după aceasta, atunci mergeţi peste bord. Cealaltă spune: „O, dacă soţia sau soţul, unul dintre cei doi preacurveşte atunci respectivul este liber şi celălalt poate să se recăsătorească.“ Şi cu aceasta mergeţi peste**

bord.

Vedeți, nu este nici sud-est şi nici nord-est: noi vrem exact înspre est. Voi treceți peste Scriptură, dacă mergeți pe drumul *acesta*. Voi treceți peste Scriptură dacă mergeți pe drumul *acela*. Noi vrem să ştim unde se unesc textele biblice şi să aflăm care este adevărul. Fiecare merge pe un alt drum şi nu conduce la răspunsul corect. Dar trebuie să existe un răspuns.

Aşa este astăzi. Există două învățături de bază în adunare: una este calvinismul, cealaltă este arminianismul. Unii se referă la lege, ceilalți la har. Apoi observăm că oamenii care cred în har (calviniştii) spun: „Lăudat să fie Dumnezeu, nu-mi strică dacă fumez; nu-mi strică dacă beau. Eu pot să fac lucrurile acestea, eu am siguranță veşnică." Apoi vedem că cealaltă parte, spune conform legii: „O, eu aş vrea să-i spun cîteva; să-i spun părerea mea, dar eu sînt un creştin, eu trebuie să tac."

Vedeți, voi vă aflați pe două drumuri diferite, şi niciunul nu este corect. Este tare să spui asta, dar este adevărul. Noi ne aflăm pe două drumuri diferite. Unul conduce încolo, şi celălalt conduce dincolo. Acum vrem să vedem care este adevărul.

Ascultați şi vedeți dacă este corect. Să luăm ca exemplu propria mea familie. Dacă ar trebui să merg dincolo de ocean, aş chema-o pe nevasta mea la mine şi aş spune: „Eu merg peste ocean, dragă." (Eu o spun acum în privința celor cu legea.) „Acum, soția mea, stabilesc o lege pentru tine. Dacă flirtezi cu un alt bărbat în timp ce eu sînt plecat, atunci eşti o femeie divorțată cînd voi veni înapoi. Eu nu vreau să îi faci cuiva ochi frumoşi sau să flirtezi. Înțelegi?` Eu sînt bărbatul tău! Dacă o faci totuşi, atunci mă voi despărți de tine cînd mă voi întoarce."

Atunci ea m-ar prinde de guler şi mi-ar spune: „Bunul meu soț, acum vreau să îți spun *eu* ceva!" Vedeți voi? Ea ar spune: „Dacă tu îi vei face vreunei femei ochi dulci, dacă ieşi la plimbare cu vreo femeie sau flirtezi, vei fi un bărbat divorțat cînd te vei întoarce." Ar fi aceasta o familie fericită? Aceştia au fost cei conform legii.

Exemplul cu partea cealaltă ar fi că eu dacă aş merge peste ocean şi aş face o greşeală, aş spune: „O, eu ies cu această femeie acum. Față de nevasta mea este în ordine; pe ea nu o interesează." Nevasta mea ar zice: „Eu ies cu bărbatul acesta. Bill nu are nimic împotrivă; nu-l interesează." Dacă nu mă interesează, atunci ceva nu este în ordine cu mine. Atunci eu nu o iubesc pe femeia aceasta. Şi dacă ei i-ar fi indiferent, atunci nu ar fi ceva în ordine cu ea. Ea este soția mea şi eu nu vreau ca să cocheteze cu un alt bărbat. Ea este soția **mea**.

Realitatea este că în ambele cazuri este adevăr, dar nu **adevărul exact**. Pentru a stabili corect: dacă eu trebuie să merg peste ocean, atunci familia mea se adună şi ne rugăm unii pentru alții. Eu îi încredințez pe *ei* lui Dumnezeu şi ei mă încredințează pe *mine* lui Dumnezeu. După ce am făcut aceasta, merg peste ocean. Eu ştiu că ea mă iubeşte şi am încredere în ea. Eu o iubesc şi ea are încredere în mine. Atîta timp cît o iubesc, ea nu trebuie să-şi facă griji că eu o să mă plimb cu o altă femeie. Atîta timp cît ea mă iubeşte cu adevărat, eu nu trebuie să-mi fac griji că ea se plimbă cu un alt bărbat. Ea este nevasta mea şi îi dau crezare.

Eu cred că dacă s-ar strecura totuşi ceva, dacă aş face o greşeală şi m-aş plimba cu o altă femeie, apoi m-aş întoarce şi aş spune: „Meda, eu nu am vrut. Eu am căzut într-o cursă. Femeia aceea s-a apropiat de mine, m-a luat de braț şi s-a comportat aşa şi aşa." Eu cred că ea m-ar înțelege. Eu cred că ea m-ar ierta. Dar eu nu aş face-o pentru nimic în lume, pentru că o iubesc. Deşi ea m-ar ierta, eu nu aş face-o. Eu nu aş răni-o în nici un caz. Deşi eu ştiu că ea m-ar ierta, totuşi eu nu o rănesc!

Acelaşi lucru este cu Dumnezeu. Dacă filia, dragostea omenească, dragostea pentru partener, poate să trezească în bărbat o astfel de simțire pentru nevasta lui, ce este atunci cu agape, cuvîntul grecesc pentru dragostea lui Dumnezeu! Ce va trezi în mine pentru Isus? Atîta timp cît inima mea o cere, am s-o fac. Eu spun: atîta timp cît inima mea o cere, am s-o fac. Legea mă oprea şi anume pentru că eu ştiam că pentru aceasta voi fi pedepsit. Dar adevărul

adevărat sună astfel: dacă dragostea lui Dumnezeu intră în inimile voastre, atunci nici nu vreți s-o faceți. Acesta este adevărul. Aici aveți ambele păreri de învățături. Nici legea şi nici calvinismul nu are dreptate, nici unul nu are dreptate.

Noi ştim că în ziua de astăzi există multe denominațiuni diferite. Există biserica catolică şi biserica protestantă. Fiecare dintre ele pretinde că este pe drumul cel corect: „Noi avem drumul; noi sîntem adevărul." Există şi metodiştii. Ei spun: „Noi avem adevărul." Baptiştii spun: „Noi avem adevărul."

Atîta timp cît sînt convinşi de aceasta, pentru mine înseamnă că nu este aşa, deoarece Isus a spus: **„EU sînt adevărul."** De aceea El este locaşul, cum am spus în predica mea din seara trecută, unde Dumnezeu Şi-a aşezat Numele singurul loc de închinare. Voi nu sînteți creştini pentru că sînteți protestanți; voi nu sînteți creştini, pentru că sînteți catolici; voi nu sînteți creştini, pentru că sînteți metodişti, baptişti sau penticostali. **Voi sînteți creştini pentru că ați fost botezați în Isus Hristos prin Duhul Sfînt, nu prin apă.** Este o credință, un Domn, un botez, şi acesta este botezul cu Duhul Sfînt. **Botezul în apă vă aduce într-o comunitate. Botezul cu Duhul Sfînt vă aduce în Hristos. Acolo este adevărul.**

Tot aşa noi avem două păreri despre *„ Căsătorie şi divorț".* Acum însă Domnul nostru ne-a descoperit în zilele noastre taina despre cele şapte peceți în Cuvîntul Său. Multora li se va părea în seara aceasta că este ca greaca, dar adunarea mea o înțelege. Voi ați auzit despre viziunile şi tot ceea ce s-a întîmplat. Este o întrebare biblică. Noi de aici, credem că trebuie să existe un răspuns adevărat la întreaga taină ascunsă, **care a fost ascunsă de la întemeierea lumii**. Biblia prooroceşte şi spune că **tainele vor fi descoperite în zilele acestea**. Conform Apoc. 10, atunci cînd va răsuna glasul îngerului al şaptelea (mesagerului pentru Laodicea), vor fi descoperite tainele lui Dumnezeu. Aceasta este ultima epocă a Bisericii, şi anume a Laodicei.

Vedeți, această trezire durează de mai mult de 15 ani, şi nu s-a format încă nici o denominațiune. Luther a avut o trezire; după aceea s-a format o denominațiune; după Wesley s-a format o denominațiune; după Alexander Campbell s-a format o denominațiune. După toți aceşti bărbați mari ca John Smith şi alții, s-au format denominațiuni. Şi după Moody tot aşa. De fiecare dată. De obicei o trezire durează trei ani. Aceasta durează de aproximativ 15 ani şi nu s-a format nici o denominațiune. Acesta este timpul seminței. Învelitoarea nu mai este. După ce învelitoarea a dispărut, apare sămînța. Dumnezeu este pregătit. **Dacă El nu o face acum, atunci va chema curînd o Biserică pentru desăvîrşire prin Cuvîntul Său, Isus Hristos.**

Fiți atenți, undeva trebuie să fie un răspuns, tocmai pentru că taina pecetluită de şapte ori a lui Dumnezeu cele şapte peceți au fost descoperite. Cîți înțeleg aceasta? Ridicați mîinile voastre. Acum vrem să vedem: eu cred că cei mai mulți aparțin de adunarea noastră din împrejurime. Dacă nu, atunci vor apărea în curînd cărți despre această temă. Noi avem deja cîteva cărți la dispoziție.

În textul nostru, Isus ne cere să ne întoarcem la răspunsul de la început care este adevărat şi conform Scripturii. Cînd Isus a fost confruntat cu acestea, au fost două lucruri în cîmpul vizual. Fariseul a zis către El: „Oare este îngăduit unui bărbat să-şi lase nevasta pentru orice pricină şi să se căsătorească cu alta?"

Isus a spus: „De la început n-a fost aşa."

Apoi ei au zis: „Pentru ce dar, a îngăduit Moise să se dea nevestei o carte de despărțire?" Ea putea fi lăsată din orice pricină.

EL le-a răspuns, din **pricina** (eu las aceasta să se imprime) „din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început n-a fost aşa."

Este ca şi cu întrebarea de astăzi despre pacea în lume. Va veni prin politică, prin unirea națiunilor? Eu vă spun vouă: Nu. A dat tot timpul greş, şi acum va fi tot aşa. Dar rămîne totuşi un răspuns adevărat la întrebarea: „Va fi pace pe pămînt?" Da, atunci cînd va dispărea păcatul

de pe pământ, atunci va fi pace. Dar pînă atunci nu va fi pace. „Un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii.“

Dumnezeu ne-a dat un mijloc de mîntuire împotriva păcatului. Ascultaţi acum cu atenţie. Dumnezeu ne-a dat mijlocul de stîrpire a păcatului, dar oamenii de pe pământ nu vor să primească leacul lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dat un mijloc de mîntuire şi posibilitatea de a ne căsători cu femeile noastre şi să trăim cu ele, dar omul nu acceptă leacul de la Dumnezeu: el nu acceptă Cuvîntul Lui.

Isus a spus aceasta. Aceasta ne aminteşte de cuvintele Lui şi noi ştim că El a spus: „Cerul şi pământul vor trece, cuvintele Mele însă nu vor trece niciodată.“ Pentru a afla răspunsul adevărat la această întrebare, Isus ne cere să ne întoarcem înapoi la început. Asta ar fi la prima carte a lui Moise, Genesa, pentru că în Genesa este începutul fiecărei întrebări din Biblie. Trebuie să ne întoarcem întotdeauna la început şi să aflăm ce fel de sămînţă este pe cîmp, pentru ca să ştim cum va arăta recolta.

Ce fel de sămînţă a fost semănată? Pentru că Genesa este prima carte a lui Moise, „capitolul începutului“, ne întoarcem înapoi la el. Isus ne-a îndreptat înspre această parte din Scriptură, la început. Gîndiţi-vă: acolo a început **timpul.** Înainte a fost veşnicia. Noi mergem cu întrebarea noastră înapoi la început. Nu scăpaţi aceasta! Din cauza aceasta vreau să vorbesc încet, şi din cauza oamenilor care ascultă înregistrarea şi pentru a fi clar pe bandă.

Dacă Isus a spus: „Întoarceţi-vă la început!“, atunci a existat numai o pereche din fiecare de pe pământ. A fost un Adam, o Eva. Dumnezeu însuşi i-a condus împreună. Exista un cal feminin şi unul masculin, un papagal feminin şi unul masculin. La începutul la care ne-a îndemnat El, exista numai o pereche din toate. Este aşa? Noi mai vedem că la început totul era într-o armonie şi ordine desăvîrşită cu Dumnezeu. Nimic nu era în afara acestei ordini. În cer mai este încă desăvîrşită. Toate stelele, galaxiile, sistemul solar; totul este într-o ordine desăvîrşită. O singură deplasare ar deranja tot parcursul.

Ascultaţi acum. Înţelegeţi? **O singură tulburare desfiinţează întreg programul.** Atunci cînd oamenii, bărbatul şi femeia, au fost în concordanţă cu Dumnezeu, a păcătuit femeia. Aceasta a aruncat întregul program pentru pământ din concordanţa cu Dumnezeu. De aceea un cuvînt care este adăugat sau scos din această carte, îl aruncă pe un creştin din concordanţa cu Dumnezeu, adunarea din concordanţa cu Dumnezeu, familia din concordanţa cu Dumnezeu! Fiecărui credincios i se poate întîmpla aceasta dacă nu acceptă fiecare cuvînt.

Deci femeia a fost cea care a cauzat despărţirea de casa aceea minunată. Nu a fost un heruvim care a dăunat pământului. Nu a fost Adam sau altceva prin care a fost aruncată această casă şi toate celelalte din concordanţa cu Dumnezeu, ci o femeie Eva. Exact cu aceasta s-a rupt începutul despre care a vorbit Isus. Isus a spus: „La început Dumnezeu a creat un bărbat şi o femeie.“ din fiecare fel. Şi această femeie nu calul feminin, nu cîinele feminin ci femeia a întrerupt continuitatea lucrării lui Dumnezeu pe pământ şi a aruncat totul în moarte. Femeia, nu bărbatul! Ea a rupt legămîntul. Prin ce a rupt ea legămîntul? Prin încălcarea graniţei Cuvîntului!

Cînd a rupt legămîntul cu bărbatul ei, a rupt şi legămîntul cu Dumnezeu. Sau: pentru că a rupt legămîntul cu Dumnezeu, l-a rupt şi cu bărbatul ei. Prin aceasta, dacă rupi promisiunea şi legămîntul cu Cuvîntul lui Dumnezeu, atunci se formează mulţi membri falşi ai comunităţii. Un grup de oameni se adună şi spun: „Ah, asta nu înseamnă nimic.“ Aşa este aruncată toată organizaţia din armonia cu Cuvîntul. „Oh, asta nu credem. Dr. Jones a spus că nu este aşa.“ Dar atîta timp cît a spus-o Dumnezeu, este aşa! EL a spus: „Dumnezeu să fie găsit adevărat şi toţi oamenii să fie găsiţi mincinoşi.“ Aşa este întreruptă continuitatea.

Noi recunoaştem aici: atunci cînd a fost întreruptă continuitatea, s-a rupt şi **linia vieţii.** Şi **parcursul timpului** a fost întrerupt. Cînd **legămîntul** a fost întrerupt, s-a stricat totul. Cine a

cauzat-o? O femeie. Prin aceasta a fost rupt legămîntul. Dacă vreți să citiți, puteți să căutați în Gen. 3.

Abia atunci a fost hotărît prin Cuvîntul lui Dumnezeu ca bărbatul să stăpînească asupra femeii. Ea nu mai era la egalitate cu el. Din natură ea era egală cu el, ştiți voi. Dar atunci cînd ea a rupt legămîntul, Dumnezeu a hotărît ca bărbatul să stăpînească peste ea. Gen. 3, 16 dacă vreți să vă notați. Ea nu mai era egală cu bărbatul. Ea era o călcătoare a Cuvîntului lui Dumnezeu.

Nu înțelegeți că este vorba despre ea *ea* , Biserica de aici de jos? Ca cea care încalcă Cuvîntul lui Dumnezeu, ea a căzut de tot din concordanța cu Dumnezeu. Exact aceasta a făcut-o şi Biserica, şi cu aceasta a aruncat totul în moartea spirituală. Acum veți înțelege de ce mă refer la aceste lucruri. Este adevărul. Acestea sînt realități biblice.

De ce a făcut ea aşa ceva? Cum a putut să facă aşa ceva această femeie frumoasă, drăguță, desăvîrşită? Eu am văzut odată o pictură. Eu cred că a fost în Grecia, unde un artist a pictat-o pe Eva. El a pictat-o ca pe cea mai îngrozitoare ființă care ne-o putem închipui. Asta ne arată ce poate vedea omul pămîntesc. Dar ea nu a fost urîtă, ea a fost frumoasă, pentru că era o femeie desăvîrşită, o femeie întreagă.

Fiți atenți: de ce a făcut ea aceasta, deşi avea acest rang înalt? Ea era la acelaşi rang cu bărbatul, la egalitate. Dar noi ştim că ea a pierdut egalitatea cu bărbatul cînd a păcătuit; şi Dumnezeu a zis: „Bărbatul va stăpîni peste tine.“ Aşa o spune Scriptura. Dacă vreți putem să citim. Eu vă spun textele biblice pentru ca să economisim timp pentru transmisiile din toată țara. Voi puteți să citiți.

Fiți atenți din ce cauză a făcut ea aceasta. Cum a ajuns Satana de fapt la ea?

Ați ştiut voi că Satana a fost odată egal cu Dumnezeu? Desigur că a fost. El a fost totul, în afară de creator. În rest a fost în totul, a stat la dreapta lui Dumnezeu în cer ca heruvim puternic şi stăpînitor.

Motivul pentru care a făcut ea aceasta, este că ea nu a fost în creația-originală. Ea nu aparține de creația originală a lui Dumnezeu; ea este un produs secundar. A fost un produs secundar pentru că ea la începutul, despre care a vorbit Isus, nu a fost o ființă creată. Ea a fost un produs secundar al bărbatului; „la început“, la care s-a referit Isus.

Gîndiți-vă: în creația originală Adam a fost bărbat şi femeie în unul. Dar după aceea a fost luată o coastă din el. Fiți atenți, acesta a fost unicul „produs secundar“ al întregii creațiuni a lui Dumnezeu. Din toate animalele şi toate celelalte, ea a fost singura care a fost formată astfel. Oricare altă ființă feminină a fost în creația-originală, dar Eva nu a fost în creația de la început. Vedeți, aşa trebuia să se întîmple. Noi ne vom întoarce înapoi la această temă.

Ea nu a fost deci în creația-originală, ci un produs secundar. Eu nu vreau să vă jignesc, dar vreau să vă spun adevărul. Comportați-vă liniştiți: asta este bine.

Nu există nimic care este aşa de ispititor ca o femeie, care este ispititoare. Nimic altceva nu poate fi aşa; nimic nu este aşa. Tot aşa, nimic nu poate fi ispitit aşa de uşor ca femeia. Păcatul demonstrează că este adevărat; păcatul de la început.

Ea nu a aparținut de creația-originală de la început. Ea a fost în Adam, dar nu de la început ca ființă feminină independentă. Ea a fost un produs secundar.

Nimic nu este creat ca să poată ispiti şi să fie aşa de uşor ispitit ca o femeie. Nimic nu este creat care să poată decădea aşa de adînc ca o femeie. Gîndiți-vă numai: în întreaga omenire nu există nimic care să decadă aşa de adînc ca o femeie. Ea poate să rupă inima unui bărbat mai bine decît orice altceva de pe pămînt soția lui! Lăsați-o numai pe doamna aceea drăguță şi mică să vină şi să se împerecheze cu un alt bărbat. Apoi uitați-vă la acel bărbat care şade cu copiii şi cum îi curg lacrimile din ochi. Ea este creată aşa. Ea este astfel creată ca să o poată face.

Nici un porc, nici un cîine, nici un alt animal nu este astfel creat ca ea, sau poate să decadă

aşa de adînc. Aşa este. Surorile mele preastimate: eu vreau să fiţi atente. Nici un animal nu poate fi imoral. Pentru o cățea şi o scroafă există anumite perioade, dar morala lor este de un milion de ori mai mare decît a starurilor din Hollywood. Aşa de adînc poate să decadă. Gîndiţi-vă: nimic de pe lume din creaţia lui Dumnezeu nu poate fi aşa de imoral şi să decadă aşa de adînc.

Voi spuneţi: „Un moment, vă rog! Bărbatul …“ La asta ne mai întoarcem. Femeia trebuie să spună „da“.

Nimic în afară de femeie nu poate să decadă aşa de adînc şi să fie aşa de necuviincioasă. Nici o cățea, nici o scroafă, nici o pasăre, nici un animal nu este imoral sau nu poate să fie, pentru că nu este creat ca să poată fi aşa. O scroafă nu poate fi imorală; o cățea nu poate fi imorală; o pasăre feminină nu poate fi imorală. Femeia este singura care poate fi aşa. Vedeţi şi voi acum unde s-a dus Satana? Dar ea are posibilitatea să spună *da* sau *nu.* Depinde de ce vrea să se ţină.

Aici putem să vedem exact pe unde a intrat sămînţa şarpelui. A existat numai un loc unde a putut să meargă. Dacă aceasta nu vă convinge, atunci cineva este orb. El trebuia să meargă acolo.

Fiţi atenţi, motivul pentru care un animal feminin nu poate să facă aceasta, este pentru că ele au fost în creaţia-originală. Femeia nu a fost în creaţia-originală. Noi mergem înapoi pentru a o descoperi şi o vom urmări cu ajutorul Testamentului pînă în ziua de azi.

Numai ea singură este astfel formată pentru a trăi o viaţă necuviincioasă şi murdară. Nici un cîine şi nici un alt animal feminin nu poate să o facă. Numai femeia! Un cîine sau alte animale se împerechează o dată în an, şi anume pentru pui; nu pentru poftele sexuale, ci pentru pui. Scroafa şi cățeaua o fac o dată în an pentru un moment scurt, şi anume pentru pui. Femeia poate să o facă cînd vrea. Eu am şters aici ceva, restul vi-l puteţi închipui. O cățea nu poate; femeia poate. (Eu sper că Duhul Sfînt vă descoperă restul, adică ceea ce eu am şters).

Ea este unica fiinţă feminină care este mai frumoasă decît masculul. La nici un fel de animale nu este aşa. La celelalte creaturi ale lui Dumnezeu masculul este mai frumos. La animale, de exemplu la păsări, etc., este întotdeauna masculul mai frumos.

Uitaţi-vă la cerbul minunat cu coroana lui superbă şi puternică şi la cerboaica mică, neînsemnată. Uitaţi-vă la păunul cu penele lui frumoase, şi la păuniţa mică şi maro. Observaţi păsările: cocoşul şi găina. De ce ? De ce este aşa la toate creaţiile lui Dumnezeu? În întreaga creaţie, masculul este mai frumos: la oi, la porci, la cai, la păsări şi la toate celelalte. Întotdeauna masculul este mai mare şi mai frumos. Dar la oameni este femeia care este frumoasă, nu bărbatul. Dacă totuşi el este mai frumos, atunci nu este ceva în ordine cu el. Atunci este ceva amestecat. Normal aşa este.

De ce? De ce s-a întîmplat? Pentru a fi astfel ispitită. Modelatorul ei, Satana, mai este şi astăzi ocupat cu ea. Lăsaţi-mă să fac aici o pauză.

Frumos! Aţi ştiut voi că prima distrugere a avut loc din cauza unei femei? „Fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau frumoase; şi din toate şi-au luat de neveste pe acelea pe care şi le-au ales.“ Aşa este? Aţi observat că femeile din timpul acesta devin tot mai frumoase?

Eu am văzut o poză cu Pearl Bryan, care era cea mai frumoasă femeie a naţiunii. Nu există nici o fată în această şcoală, care să nu fie mai frumoasă ca ea. Creşterea frumuseţii femeilor este o dovadă pentru timpul de ispitire!

Cînd a arătat o biserică mai frumoasă ca acum? Mulţi ridică clădiri înalte şi milioane aici, şi milioane dincolo. Nu vedeţi? **Ea,** ispita!

Nimic nu poate decade atît de adînc ca ea, şi ea este destinată pentru a fi ispititoare. Satana o influenţează astăzi în zilele acestea din urmă, pentru că el este modelatorul ei. Eu aş putea să dovedesc aceasta dacă m-aş întoarce la început. Cine s-a ocupat mai întîi de ea, Adam sau

Satana? Dumnezeu sau Satana? Acesta este modelatorul ei. Este arma ei secretă de a-l atrage pe bărbat în stricăciune. O femeie frumoasă poate să-l dirijeze pe un bărbat în orice direcție, cum vrea ea. Frate, nu este cîrciuma care-l strică pe bărbat, este femeia frumoasă care este îmbrăcată numai cu strictul necesar şi care merge provocator pe stradă. Exact aceasta este ispita. Ea este aducătoare de moarte cu aceasta, absolut aducătoare de moarte. Poate voi vă îndoiți că Satana este modelatorul ei, dar acesta este adevărul. Satana a modelat-o şi o mai face şi acum.

Lăsați-mă să vă arăt ceva în Scriptură. Eu trebuie să vă dovedesc cu Scriptura, pentru ca voi să vă puteți forma părerea, dacă o analizați astăzi. Satana scoate în evidență frumusețea. Fiți atenți, el a fost cel mai frumos dintre îngerii din cer. Este aşa? El a vrut să facă cerul mai frumos decît împărăția lui Mihai. Este aşa? Şi pentru a dovedi că acest Cain era fiul lui: el a adus o jertfă mai frumoasă cînd a împodobit altarul lui cu fructe şi flori. Este aşa? Frumos! Păcatul este frumos ceea ce numim noi astăzi „frumos“. Prin frumusețe devine păcatul ispititor. Voi nu puteți vedea o femeie pe stradă mergînd şi să spuneți ce este în inima ei. Dar eu am vrut să spun lucrurile acestea, pentru ca voi să înțelegeți de ce este Satana modelatorul ei. Este exact aşa. Fiul său propriu, Cain, a adus dovada.

Ea este frumoasă pentru a putea ispiti. Lumea este frumoasă pentru a putea înşela. Eu nu vorbesc despre cosmos, despre ordinea lumii. Ea este frumoasă pentru a putea înşela, cu locurile ei frumoase şi cu luxul.

Pe cînd s-a apropiat Amos, unul dintre prooroci, s-a uitat înspre oraş şi l-a văzut într-o stare ca Hollywood-ul astăzi, atunci ochii lui bătrîni s-au micşorat sub părul lui cărunt care-i cădea pe față, s-a dus jos cu un mesaj şi a ieşit din el în acel loc. El a spus: „Dumnezeul despre care spuneți că-i slujiți, vă va distruge.“ Desigur! Păcatul este frumos.

Iuda este prezentat ca un bețiv bătrîn de pe stradă în a cărui gură deschisă şedeau muştele, etc. Iuda a fost frumos, puternic, un înşelător. Unui astfel de bărbat nu trebuie să-i dați atenție. Voi nu trebuie să fiți atenți la țăranul în salopetă care se află în apropierea soției voastre, ci la înşelătorul viclean. Acela este mişelul.

In ochii lumii păcatul este frumos. Dar Dumnezeu nu se face de cunoscut sub forma aceasta de frumusețe. **Ați ştiut voi asta? Dumnezeu se face de cunoscut în caracter, într-o ființă plăcută.**

În Biblie este Isaia 53, dacă vreți să vă scrieți textele biblice; eu mi-am notat multe pe margine în Isaia 53, Biblia ne spune despre DOMNUL nostru Isus, că El nu avea nici o frumusețe şi înfățişarea Lui n-avea nimic care să ne placă, da, El a fost ca unul în prezența căruia trebuia să-ți acoperi fața. Aşa este? Înfățişarea Lui nu avea nimic care să ne placă, pentru că El nu era frumos. Poate că El era mic de statură, avea umeri aplecați şi era simplu. EL nu era dorit ca un conducător. EL nu arăta ca un conducător, vorbea ca poporul simplu, etc. EL nu arăta ca un învățat mare, şcolit, în haine fine. EL a fost numai un om obişnuit. EL nu avea nici o frumusețe care ne-ar fi plăcut. EL umbla prin mijlocul oamenilor, şi ei nu ştiau nici măcar cine este. EL nu arăta ca un Dumnezeu care umbla pe acolo cum ne închipuim noi un Dumnezeu. Dar exact aceasta **a fost El**!

Ați observat ceva atunci cînd Dumnezeu a vorbit către Samuel: „Te voi trimite la Isai, Betleemitul, căci pe unul din fiii lui Mi l-am ales ca împărat.“? Poporul l-a ales pe Saul, deşi Samuel i-a sfătuit să nu facă aceasta. El a spus: „Dumnezeu nu vrea ca voi să aveți un împărat. EL este Împăratul vostru.“ El a întrebat: „V-am spus eu vreodată ceva în Numele DOMNULUI şi nu s-a întîmplat? V-am rugat eu vreodată să-mi dați bani sau altceva pentru întreținerea mea?“

Ei au răspuns: „Nu, tu nu ne-ai rugat niciodată pentru bani, şi tot ce ai zis în Numele DOMNULUI, s-a împlinit. Dar totuşi noi vrem un împărat.“ Şi astfel ei l-au ales pe Saul.

Vedeți, ce alege lumea! Vedeți, ce a ales Israel! Israel, unşii lui Dumnezeu au ales un bărbat al cărui cap şi umeri erau mai mari decît ai tuturor celor din popor, un bărbat mare, impunător, frumos. Dar el a fost întotdeauna „un fir de păr în supă".

Dar Dumnezeu a zis: „EU voi alege un împărat după plăcerea Mea. EL a spus: ‚Samuel, Eu nu îți voi spune cine este, dar tu du-te acolo: este unul din fiii lui Isai.'"

Isai, nevasta lui şi ceilalți s-au uitat împrejur şi au spus: „Da, întîiul nostru născut este mare, impunător, un bărbat frumos. El are înfățişarea corectă pentru coroana împărătească. El este înțelept, şcolit, un bărbat delicat. Eu ştiu, el este bun pentru aceasta. El este un vorbitor foarte bun."

Cînd l-au adus afară, Samuel a luat cornul cu untdelemn şi s-a apropiat de el. Dar apoi el a zis: „Nu, DOMNUL nu l-a ales pe acesta." El a continuat pînă a ajuns la al şaselea fiu, dar DOMNUL nu l-a ales pe niciunul dintre ei. Apoi el a zis: „Aceştia sînt toți fiii tăi?"

„O, da" a răspuns unul, „a mai rămas cel mai tînăr; dar paşte oile. El este acolo afară, cîntă cîntări, jubilează. Dar el este un băiat mic, bălai, cu umerii aplecați. El nu este potrivit pentru un împărat."

Apoi el a zis: „Trimite să-l aducă!" Cînd David a fost văzut de prooroc, acesta a venit în calea lui, a uns untdelemnul pe cap şi a spus: „Acesta este alesul lui Dumnezeu."

Nu frumusețe, ci caracter. Dumnezeu se uită la caracter. Oamenii se uită la frumusețea naturală. Ea este ispititoare. De aceea i s-a dat femeii frumusețea pentru ispitire. Dacă o femeie frumoasă nu foloseşte frumusețea în mod corect, atunci devine pentru ea un blestem. Aceasta o va aduce mai repede în iad decît altceva ce cunosc eu. Desigur că ea poate să fie frumoasă; atîta timp cît rămîne la soțul ei şi face ce este corect, aşa ceva este frumos şi măreț. Ea poate să folosească însă aceeaşi frumusețe pentru ispitire, deoarece pentru aceasta i-a fost dată.

Observați: Dumnezeu se descoperă în caracter. EL nu a avut nici o frumusețe care ne-ar fi plăcut, dar un caracter ca al Lui nu a mai existat niciodată pe pămînt.

Astăzi vedem cum caracterul adunării lui Satana şi grupările lui privesc înspre bisericile mari, după lucruri frumoase. Înspre aceasta priveşte lumea astăzi. Oh, dacă pastorul bisericii cutare se îmbracă cu haina cea frumoasă sau aceste lucruri, atunci se spune că este frumos. Sfinții lui Dumnezeu privesc însă după caracterul Cuvîntului confirmat.

Exact aceasta au făcut şi sfinții din zilele acelea cînd L-au văzut pe Isus. La El nu era nimic la ce ne-am fi putut uita, dar ei au văzut că **Dumnezeu era în El**; ei au văzut că **Dumnezeu era cu El**!

Aşa a fost şi cu Ioab şi cu caracterele care au ținut cu David, bărbatul cel mic. Ei au văzut ce era în acel bărbat. Ei au recunoscut că Dumnezeu era în el şi au ştiut că într-o zi el va ajunge la putere. Unul dintre ei i-a bătut cu o mînă pe cei cinci frați ai lui Goliat. Unul a ucis 300 de bărbați. Cînd am ajuns pe un ogor plin cu orz şi armata s-a retras, el a luat o suliță şi a ucis 300 de filisteni. Caracter! De ce? Pentru că erau de partea lui David. Ei ştiau că ungerea era peste el, şi tot aşa ştiau că într-o zi el va veni la putere. Un tablou curat înspre biserica de astăzi care este de partea Cuvîntului! Noi ştim că va fi confirmat! Noi ştim că va ajunge odată la putere! Amin!

Deşi el a fost urmărit de Saul şi de restul poporului, totuşi ei au ştiut că va veni într-o zi la putere. Noi ştim că El va ajunge odată la putere. De aceea noi luăm Cuvîntul şi ne ocupăm poziția, indiferent cît ne costă. Indiferent dacă trebuie să ne batem cu filistenii sau să sărim într-o groapă şi să ucidem un leu, totuşi noi înaintăm pentru că Dumnezeu a hotărît aşa. Noi căutăm caracterul.

Poate voi mă veți întreba acum: „De ce a îngăduit El ca ea să fie astfel?" Eu nu vreau să iau prea mult timp cu aceasta, pentru că eu mai am mult de spus. De ce? Poate întrebarea va fi: de ce a creat-o Dumnezeu pe femeie astfel? De ce a îngăduit El ca ea să fie aşa? Aşa a fost plăcerea Lui. Dacă veți deschide pentru un moment Biblia, atunci deschideți-o la Rom. 9. Eu vreau să vă

arăt cum face Dumnezeu lucrurile acestea. Aici putem să vedem ce face Dumnezeu pentru plăcerea Lui. Rom. 9, 14:

„*Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu?* (cînd El l-a ales pe Iacov şi pe Esau, l-a lepădat pe Esau încă înainte de a avea dreptul să ia o hotărîre proprie. Încă înainte de a fi născuți cei doi, cînd mai erau în pîntecele mamei lor, deja atunci a spus Dumnezeu: *„Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urît.“* Vedeți voi? De ce?).

Căci El a zis lui Moise: ‚Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; şi Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.' Aşa dar, nu atîrnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă. Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: ‚Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, şi pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pămînt.' Astfel, (Fiți numai atenți) *El are milă de cine vrea şi împietreşte pe cine vrea. Dar îmi vei zice: ‚Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva voiei Lui?' Dar, mai degrabă, cine eşti tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: ‚Pentru ce m-ai făcut aşa?' Nu este olarul stăpîn pe lutul lui, ca din aceeaşi frămîntătură de lut să facă un vas pentru o întrebuințare de cinste, şi un alt vas pentru o întrebuințare de ocară? Şi ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Şi arate mînia şi să-Şi descopere puterea, a suferit cu multă răbdare nişte vase ale mîniei, făcute pentru pieire; şi să-Şi arate bogăția slavei Lui față de nişte vase ale îndurării, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă?“*

Ocupați-vă un pic cu aceasta. Dumnezeu a făcut-o, El a trebuit s-o facă astfel. Trebuia să fie aşa.

Ascultați aici. Eu vreau să vă îndrept acum atenția pentru cinci minute înspre ceva. Ce este Dumnezeu? Dumnezeu este Cel mare veşnic. La început, înainte de a fi un început, El nici măcar nu era Dumnezeu. Ați ştiut voi asta? „Dumnezeu“ este ceva la care te închini. Dar atunci nu exista nimic care să I se închine. EL a trăit singur. În El erau însuşiri. Ce este o însuşire? Un gînd. Acum veți afla ceva care va atinge lecția din seara aceasta. Observați, El era ceea ce erau însuşirile în El. În El era de a fi Tată; era în El de a fi Dumnezeu; era în El de a fi Fiu; era în El de a fi Salvator; era în el de a fi Vindecător. Toate aceste lucruri ne descoperă numai însuşirile Lui. Nu este nimic în dezordine; El Îşi descoperă numai însuşirile.

EL nu putea să rămînă drept şi în acelaşi timp să facă un om care trebuia să cadă în păcat. EL trebuia să-l pună pe baza voiei lui proprii, pentru ca el să poată hotărî singur. Dar El ştia că omul va cădea în păcat. EL poate să fie Salvator, numai atunci cînd este ceva pierdut. EL poate să fie Vindecător, numai atunci cînd este cineva bolnav. Aceste lucruri trebuiau să fie astfel. Dacă nu ar fi fost nimeni pierdut, atunci nu ar fi putut să fie Salvator. Noi ştim totuşi că El a fost. **Înainte de a începe timpul, El era deja Salvator.**

EL a fost Salvator. De aceea trebuie să fie ceva pierdut. Cum se va întîmpla? Dacă El ia ceva şi lasă să cadă în pierzare numai ca apoi să o salveze, atunci nu este drept după dreptatea Lui. EL nu poate să lase un om să cadă în iad şi în acelaşi timp să fie drept. EL este bun, prietenos, adevărat, drept şi un judecător măreț. Vedeți, El ar lucra atunci împotriva Lui. De aceea, El a trebuit să-l creeze pe om cu o voie proprie şi să-l pună acolo, deşi El a ştiut că el va cădea în păcat. Cum a putut omul, care a fost creat după chipul şi asemănarea Lui, să păcătuiască? Înțelegeți acum? De aceea a trebuit să creeze un produs secundar, ceva în afara creațiunii-originale. Acum înțelegeți! Se clarifică totul. Şi chiar aceasta a căzut în păcat! EL a creat-o ştiind că va păcătui. De aceea i-a fost predată lui Satana ca vas de ocară. Unde se mai pune astăzi preț pe cinste? Gîndiți-vă asupra acestui lucru.

Fiți acum foarte atenți. Şi încă o dată: de ce ea este aşa şi nu este ca şi celelalte ființe feminine? De ce este femeia astfel făcută şi nu este ca şi celelalte ființe? Nici o altă ființă feminină nu este creată aşa. Nici astăzi. Ele nu pot. Pentru că nu sînt astfel create, ele nu pot s-o facă. De ce nu a făcut-o El pe femeie ca şi pe celelalte ființe feminine, ca să fie exact aşa şi să-şi

crească numai copiii? Atunci ar trăi cu soțul ei, şi atunci cînd ar sosi timpul, ar veni copilul pe lume. De ce a creat-o El aşa?

Eu nu pot să exprim unele cuvinte, dar totuşi voi înțelegeți despre ce vorbesc, nu-i aşa? Dacă puteți să înțelegeți, atunci spuneți: Amin. (Adunarea spune Amin.) Aici sînt băieți şi fete tinere. Dar voi ştiți că animalul trebuie să aştepte o anumită perioadă din an pentru împerechere. Şi cu aceasta este totul încheiat. Dar la o femeie este întotdeauna posibil.

De ce a făcut-o El aşa? Vedeți, cum se desfăşoară programul Lui măreț înaintea noastră, şi anume aşa de desăvîrşit cum nu se poate mai bine. Eu nu am ştiut asta pînă nu demult. De ce a făcut-o El aşa şi nu ca pe celelalte ființe feminine de la început? Nu ar fi fost demn de El. EL este izvorul întregii purități. Din cauza aceasta El a trebuit să permită ca Satana să o primească sub puterea lui ceea ce a şi făcut prin înşelăciune. O astfel de creație care a fost destinată de la început pentru aceasta, nu ar fi fost demnă de El.

Toate lucrările Lui continuă aşa cum le-a făcut El la început. Toate lucrările lui de la început continuă: cățeaua, cîinele; vaca, taurul. Totul are continuitate. Întreaga natură este într-o continuă durabilitate. Sămînța cade în pămînt şi moare ca la moarte, îngropare şi înviere. Sucul părăseşte pomul, astfel el îşi pierde frunzele. Dar în anul următor el se întoarce şi aduce o frunză nouă la viață. Vedeți voi ce vreau să spun? Totul, chiar şi natura lui Dumnezeu, se desfăşoară într-o continuitate ca o unitate. Şi aici este format ceva în afara continuității lui Dumnezeu. Natura este în aşa fel creată încît nu poate să păcătuiască. Gîndiți-vă numai! **Creația-originală a lui Dumnezeu nu putea să păcătuiască!**

O, vedeți voi absurditatea bisericii din acest unghi vizual? **Originalul este Cuvîntul lui Dumnezeu! În Dumnezeu nu este păcat!** Vedeți voi ce vreau să spun? Aici este o creație care a luat ființă printr-o răstălmăcire. Dumnezeu va avea o Biserică, dar totuşi vedeți ce fel de lucru răstălmăcit au ei acolo. Dumnezeu a creat masculul şi femela, dar această femeie … Vedeți, exact aceste indicii arată ceea ce avea Dumnezeu de gînd să facă. Noi am putea să folosim una sau două ore pentru cercetarea aceasta. EL a format această ființă pentru acest scop. EL a creat ființa şi a făcut-o în aşa fel încît Satana a prins-o sub puterea lui şi el a făcut-o. El o mai are şi acum. Ea aleargă la cruce ca şi bărbatul.

Fiți atenți, întreaga natură se desfăşoară într-o stabilitate continuă. Dacă El ar fi creat-o pe femeie în aceeaşi creație originală, atunci nu ar exista păcat, pentru că atunci ea nu ar fi putut-o face! Ea nu ar fi putut-o face! Ea este o denaturare a creațiunii originale. Tot aşa, fiecare păcat este o denaturare a adevărului original.

Ce este o minciună? Este adevărul răsucit. Ce este preacurvia? Actul legal răsucit. Deci aici este ființa răsucită, aici este tot răsucit.

Întreaga acțiune se numeşte p-ă-c-a-t. Exact acolo este. De aceea problema este mare. Numai o bucată, numai o bucată mică a luat din bărbat pentru a-l ispiti! Dumnezeu a format-o. Aici este dovedită. Pentru aceasta a fost creată.

O femeie imorală este cea mai înjositoare ființă pe care ne-o putem închipui pe pămînt. Iertați-mi aceasta, voi femei tinere. Ea nu este mai mult decît o găleată de gunoi, o „expunere-sex"! Mai mult nu este. O femeie imorală este o găleată de gunoi omenească, sexuală, o murdărie, se oferă ca cel mai scîrbos, josnic, mîrşav, ordinar gunoi. Pentru ce este ea aşa creată? Pentru ispitire. Fiecare păcat care există pe pămînt, a fost cauzat printr-o femeie.

O femeie din Chicago a scris un articol în care se spune că 98% din totalul crimelor de tot felul care se întîmplă în metropolele Statelor Unite şi care au fost clarificate de poliție, este implicată sau a fost în spatele acțiunii o femeie. Eu spun toate acestea pentru a reveni la sfîrşit la ceva, astfel încît voi să recunoaşteți în ce legătură este aceasta.

Ea a fost creată pentru a ispiti, cum a făcut-o la început cu Adam. Ea i-a spus că fructul este plăcut şi aşa mai departe, pentru a-l ispiti şi pentru a-l îndepărta de la Cuvîntul lui Dumnezeu.

Acelaşi lucru îl face astăzi biserica, exact acelaşi lucru. După aceea el a devenit stăpînitorul ei pentru a stăpîni peste ea.

Ce diferenţă între timpul acela şi ziua aceasta a tălmăcirii! **În loc ca el să fie stăpînitorul ei, ea a devenit dumnezeul lui.** Desigur. Ea îl stăpîneşte. Acum puteţi să înţelegeţi un pic ceea ce vreau să spun. Prin frumuseţea şi puterea ei sexuală, forma ei exterioară care i-a fost dată de la Satana, ea este un produs secundar pe care l-a făcut şi l-a trimis Satana pentru a-i ispiti pe fiii lui Dumnezeu, şi ea poate să ducă mai mulţi în iad decît orice altă unealtă satanică. Asta este, exact aşa. Eu vorbesc acum despre cele imorale, nu despre voi, surori. Noi vom arăta în cîteva minute pe baza Cuvîntului, locurile voastre corecte. A fost de la început în planul lui Dumnezeu.

Acum la ziua de astăzi. Cine este dumnezeul Statelor Unite? Vă amintiţi că acum cîţiva ani am predicat aici în capelă despre *„Dumnezeul acestui veac modern“*? Acolo se afla o „fetişcană“ plină de fard şi cu rochia ridicată pînă deasupra genunchilor. Eu am spus: „Vedeţi, acesta este dumnezeul vostru.“ Aşa este! Pe fiecare reclamă ea este pe jumătate goală; la fel şi pe stradă. Este o unealtă a Satanei. „De la început“, a spus Isus. Noi vedem acum cum a fost la început şi despre ce a vorbit El aici.

Păgînii au făcut-o dumnezeu o zeiţă. Aţi ştiut voi asta? Desigur. Ei au făcut-o zeiţă pentru că ei aveau relaţii sexuale în cultul lor religios. Ei susţineau că ea este creatoare. Ea poartă în pîntecul ei sămînţa şi de aceea ea ar fi creatoare. Aceasta este o minciună. Există numai un singur Creator. Vă amintiţi cum a fost cu Pavel în Efes? Acolo se spunea că tabloul zeiţei Diana ar fi căzut din cer. Nu vedeţi ce este rugăciunea păgînească? **Şi noi ne îndreptăm, fără să ştim, înspre venerarea femeilor creaturii celei mai josnice de pe pămînt.** Închinarea la femei! Ea dirijează bărbatul unde vrea, şi el nu recunoaşte că deşi are toate frumuseţile exterioare, totuşi în interior este iadul. Solomon a spus: „Casa ei este poarta iadului.“

Acum recunoaştem clar ce a vrut să spună Isus în Apoc. 2, 15 cînd a vorbit despre învăţătura nicolaiţilor: organizarea acelei biserici care s-a îndepărtat de la Cuvînt.

Acum putem să încadrăm şi noi aceste emisiuni vulgare, fără Dumnezeu, necuviincioase, de la televizor în care apar împărătesele Hollywood-ului. Noi recunoaştem murdăria acestui oraş cînd copiii, fetele tinere merg pe stradă în haine strîmte, deşi este aşa de frig de aproape îngheaţă. Ele nu ştiu că Satana este acela care le îndeamnă. Ele sînt stăpînite de un duh rău şi nu ştiu. Noi nu vedem nici o căţea făcînd aşa ceva, nu-i aşa? Noi nu vedem nici o altă fiinţă feminină făcînd aşa ceva şi nici un mascul nu se apropie de ea.

Înţelegeţi acum tabloul? Dacă este în voia lui Dumnezeu, vom vorbi în cîteva minute despre ceva.

Acum aţi recunoscut nicolaiţii şi învăţătura lor; tot aşa şi „Teenager-Queens“, sau cum se numesc cei dezbrăcaţi de acolo de pe stradă. Mai demult trebuia să mergi pe o stradă dosnică la o prezentare vulgară pentru a vedea o striptesă. Acum trebuie numai să vă deschideţi ochii şi le vedeţi pe stradă. Mai mult nu trebuie să faceţi. Totul este ca un striptis. Desigur! De ce o fac? Pentru a chinui, pentru a seduce. Numai de aceea poate să o facă. Ea o face pentru că este stricată. O face pentru că aşa este ea! Nu înţelege că este o unealtă în mîna lui Satana. Asta este ea.

Chiar şi în şcoli se dau lecţii despre sex. Lumea noastră stricată a femeilor! Eu ştiu că ei nu vor să creadă asta. Ziua ei stau acolo şi cîntă cîntece de laudă şi după aceea umblă toată noaptea cu femei. Vedeţi voi? Bine.

Dacă ea este din punctul de vedere al lui Dumnezeu, al Cuvîntului, cea mai josnică fiinţă care a creat-o Dumnezeu pe pămînt, atunci fiţi atenţi! De aceea Dumnezeu îi interzice să înveţe din Cuvînt. Aşa este. În 1. Tim. 2, 9-15 este scris: *„Femeii nu-i dau voie să înveţe pe alţii, nici să se ridice mai pe sus de bărbat, ci să stea în tăcere.“* Tot aşa se spune şi în 1. Cor. 14, 34: *„Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvîntul în ele, ci să fie supuse,*

cum zice şi Legea… " Dar ce face adunarea astăzi? Ei le fac pastore, evangheliste, deşi Biblia o interzice categoric. Biblia spune: *„ Cum zice şi Legea … "*, şi întregul continuă fără întrerupere.

Este cum am prezentat aseară despre Miel: singurul loc de închinare este sub sîngele Mielului. Şi astăzi este locul acesta: în Hristos. Singurul drum este de a intra în Hristos. Acesta este singurul loc de închinare! Întotdeauna a fost aşa. Singurul loc de închinare este sub sîngele vărsat.

Acum vedem cum se desfăşoară întregul tablou înaintea noastră. Acum o aveţi! De aceea Dumnezeu nu-i permite să înveţe pe alţii, nu o lasă să facă nimic în adunare, în afară de a sta liniştită cu capul învelit.

Puteţi să înţelegeţi acum de ce am spus şi am făcut aceste lucruri pe care le-am făcut? Pentru că am ştiut în inima mea toate aceste lucruri, fraţi şi surori. Eu ştiu, surorilor, că voi aveţi locul vostru şi un caracter minunat, pe care Dumnezeu îl poate forma în voi. Încă un moment! Eu am încercat să vă spun despre cealaltă parte, pentru a arăta ce sînteţi de fapt de la început. Isus a spus că trebuie să ne întoarcem la început pentru a vedea cauza. Exact aceasta o vom face.

Eu am putut să amintesc numai ceea ce este mai important, dar eu cred că veţi înţelege. Şi voi care veţi asculta această bandă, sper că aţi înţeles. Eu m-am întors de fapt înapoi. Am vrut numai să arăt că Isus a zis: „Mergeţi la început şi cercetaţi." Toate lucrurile se întorc la început.

Voi puteţi recunoaşte de ce spun astăzi oamenii, că eu sînt un om care urăsc femeile. Aceasta este departe de adevăr. Eu nu sînt. Ei mă numesc un duşman al femeilor. Gîndiţi-vă: şi Pavel a fost numit un duşman al femeilor. Nu demult a spus o predicatoare: „Tu eşti ca Pavel atunci. Tot ce a făcut el a fost că ne-a tachinat pe noi, femeile." El a fost un sfînt al lui Dumnezeu care a scris Biblia, Noul Testament cuvintele acestuia sînt puse la îndoială! El a spus: „Chiar dacă ar veni un înger din cer să vă vestească altceva decît ceea ce v-am spus eu: să fie blestemat!" ce să mai zicem atunci de o predicatoare.

Şi Ilie a fost considerat un duşman al femeilor. El nu a urît femeile adevărate, lui nu i-au plăcut acele Isabele. Dacă a fost aşa, atunci şi Dumnezeu trebuia să facă acelaşi lucru, pentru că El este Cuvîntul care vine la prooroci. Deci şi Dumnezeu trebuie s-o facă. Vedeţi, El cunoaşte creaţia-originală de la început. EL a spus: „La început." Cuvîntul a venit mai întîi la prooroci.

EL a creat-o pentru bărbat şi nu bărbatul a fost creat pentru ea. Aţi ştiut că femeia a fost creată pentru bărbat şi nu bărbatul pentru femeie? Cîţi ştiu asta? Biblia învaţă aşa. În ordine. Înainte de păcat, locul ei a fost egal cu bărbatul care era stăpîn peste toată creaţia. După păcat acum venim la tema noastră după păcat el a fost stăpînul ei. Ea trebuie să tacă în toate problemele. Acum, după ce începutul este trecut, despre care Isus a spus: „La început nu a fost aşa." (Asta a fost cînd a început timpul; cînd Dumnezeu a creat totul în original.) Toţi care înţeleg, spuneţi încă o dată: „Amin."

La început, Dumnezeu a creat numai un mascul şi o femelă. Dar după aceea femeia a devenit altfel decît animalele, decît toate celelalte animale: pentru înşelare. Fiţi atenţi. Nu a fost aşa la început. Dacă ar fi rămas în starea originală, atunci nu ar fi păcătuit niciodată. Totuşi ea a cauzat păcatul, întreruperea prin care s-a distrus concordanţa cu Dumnezeu şi a fost aruncată pe pămînt moartea, durerea şi toate celelalte. Ea a fost astfel creată.

Acum fiţi atenţi. Acum, după început, **după început,** cînd a început **timpul** înainte a fost veşnicia, apoi a fost trecută după ce a fost cauzat păcatul prin Eva, după păcătuire, a fost necesar un alt legămînt. Asta vă va mira, dar eu vă voi arăta Scriptura pentru a vă demonstra că este adevărul.

Fiţi atenţi; după păcat! Isus a zis că Dumnezeu a creat unul din fiecare fel, dar acum, **după** păcat sînt mai mulţi. Legămîntul a fost cu drepturi egale. Dar, **după păcat a fost făcut un alt legămînt. Astfel ea nu a mai fost stăpînă împreună cu el. Pentru amîndoi a fost necesar un legămînt separat.**

Acum vrem să vedem dacă este aşa. Noi mergem la Gen. 3 ca să vedem dacă este aşa, înainte de a continua. Noi vrem să fim siguri că aceste lucruri care au fost învăţate şi prezentate, sînt într-adevăr adevărate. Poate avem un pic de timp, pentru că nu sîntem departe de încheiere, să vă arăt de ce există divorţuri, ce este în legătură cu acesta, etc.

Noi citim din Gen. 3 şi începem cu vers. 14:

„Domnul Dumnezeu a zis şarpelui: (Aici El îl blestemă.) *‚Fiindcă ai făcut lucrul acesta blestemat eşti între toate fiarele de pe cîmp; în toate zilele vieţii tale să te tîrăşti pe pîntece, şi să mănînci ţărînă. Vrăjmăşie voi pune între tine şi femeie, între sămînţa ta şi sămînţa ei. Aceasta îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcîiul.'“* (Aceasta este făgăduinţa pentru Mesia care trebuia să vină prin femeie pentru a aduce mîntuirea.)

„Femeii i-a zis: (Acum vedeţi: aici este legămîntul cu şarpele cu care exista o înţelegere, la început, adică înainte de început.) *Femeii i-a zis: ‚Voi mări foarte mult suferinţa şi însărcinarea ta; cu durere vei naşte copii, şi dorinţele tale se vor ţinea după bărbatul tău, iar el va stăpîni peste tine.'* (Ei nu mai erau la egalitate. Dar astăzi ea a întors sulița, astfel încît ea este stăpîna.)

Omului i-a zis: ‚Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale, şi ai mîncat din pomul despre care îţi poruncisem: «Să nu mănînci deloc din el», blestemat este acum pămîntul din pricina ta. (Nu Adam a fost blestemat, ci pămîntul.) *Cu multă trudă să-ţi scoţi hrana din el în toate zilele vieţii tale; spini şi pălămidă să-ţi dea, şi să mănînci iarba de pe cîmp. În sudoarea feţei tale să-ţi mănînci pîinea, pînă te vei întoarce în pămînt, căci din el ai fost luat; căci ţărînă eşti, şi în ţărînă te vei întoarce.'“*

Două legăminte! Cu aceasta a fost încheiat începutul despre care a spus Isus: „La început nu a fost aşa“. Acum am primit un alt legămînt. Fiţi atenţi, este un alt legămînt. Acum există un legămînt pentru „produs“ şi unul pentru „produsul secundar“. Fiţi atenţi: păcatul a adus nenorocire, moartea pentru fiecare creatură; totul din natură a devenit altfel.

Să observăm ce a spus Isus cînd a vorbit despre aceasta: „La început nu a fost aşa.“ Acum nu mai este aşa cum a fost la început. Acum este **după început**. Acum există un legămînt dublu. La început a fost numai un singur legămînt. Adam şi Eva au fost de aceeaşi origine: un bărbat, o femeie. Apoi a păcătuit femeia. Ce a făcut ea prin aceasta? A aruncat totul în moarte, şi de aceea a trebuit să facă Dumnezeu un legămînt, un nou legămînt. Este scris aici în Gen. 3, 16. Dumnezeu a făcut un alt legămînt.

Acum urma ca lumea să nu se mai înmulţească ca la început prin creaţie-originală dumnezeiască nu prin creaţie-originală, ci prin dorinţă sexuală. Prin aceasta a ajuns începutul la sfîrşit, nu-i aşa? La început au fost numai un bărbat şi o femeie un mascul, o femelă. Dar atunci cînd ea a încălcat această graniţă şi a adus acest păcat, **lumea trebuia să se înmulţească prin sex nu prin creaţie, ci prin sex.** Vedeţi voi acum, unde se află femeia? Exact aşa se înmulţeşte lumea astăzi: prin femei.

Acesta este motivul pentru care a trebuit să vină Isus printr-o femeie: prin aceasta trebuia să se ajungă la începutul orginal fără dorinţă sexuală. EL a fost născut printr-o fecioară. **Dar, aleluia!, va veni un timp cînd nu va mai exista sex, ci Dumnezeu îi va chema la viaţă pe copiii Lui din praful pămîntului, cum a fost la început! Nu printr-o femeie oarecare, ci prin formarea lutului, prin lumină cosmică şi minerale va face un act creator, cum a făcut-o prima dată la Adam.**

Isus a făcut aceasta posibil prin faptul că Dumnezeu a venit personal ca om printr-o femeie în această lume, pentru a putea muri. Acum este timpul cercetării prin păcat.

Vedeţi, acum, după început a fost introdus altceva. Aceasta vă va şoca. (Sînteţi obosiţi? Mai rămîneţi un pic.) Cînd a fost făcut al doilea legămînt pentru bărbat şi femeie prin sex (A fost un alt legămînt; nu legămîntul original, ci un alt legămînt) , ce a fost introdus? Poligamia poligamie în toate. Atunci, **după început,** a fost introdusă poligamia atît la oameni cît şi la

animale. **După început**, după păcat!

Dumnezeu admite acum să ia naştere o a doua natură, nouă, prin sex. Prima natură a creat-o Dumnezeu fără sex. Credeți voi asta? Acum este valabil pentru natură un alt legământ; El o încadrează într-o altă ordine, şi anume în cea sexuală. Al doilea legământ înseamnă: un mascul, multe femele; un cerb şi un harem întreg de cerboaice (este aşa?); un taur, o cireadă de vaci; un cocoş, o curte plină de găini (este aşa?); un David după inima Lui cu 500 de femei şi 100 de copiii care i-au fost născuți într-un an de diferite femei un bărbat după inima lui Dumnezeu: un Solomon cu 1000 de femei. Dar fiți acum atenți: **la început** nu a fost aşa! Dar acum sîntem **după început**. Femeia a făcut aceasta; de aceea ea a devenit ceea ce este acum.

David, împăratul, L-a reprezentat pe Hristos. Rețineți bine aceasta. David L-a reprezentat pe Hristos. Credeți voi aceasta? Hristos va ocupa locul de pe tron. Şi acest David, un bărbat după inima lui Dumnezeu, a avut 500 de femei. Vedeți voi, ce vreau să spun? David cu cele 500, Solomon cu cele 1000 de femei. Şi Solomon a fost fiul lui David fireşte, şi L-a reprezentat pe Isus Hristos, fiul lui David duhovniceşte. Dar una a fost viața firească prin sex, şi cealaltă va fi viața creată duhovniceşte. Creată! Aşa a fost la început, dar nu mai este aşa în viața pe care o trăim acum.

Fiți acum atenți! Nu scăpați aceasta! Lăsați-o să se adîncească în inima voastră. Dar niciuna din femei nu putea să aibe mai mult decît un bărbat. El este creația-originală, nu ea. Una din femeile acestea nu putea să aibe doi bărbați, dar bărbatul putea să aibe 1000 de femei. Aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Aceasta este Biblia.

Eu mi-am făcut timp şi m-am întors înapoi ca să vă arăt ce a început atunci, la ce s-a referit Isus. Vedeți clar acum? Ei puteau să aibe multe femei.

„Oh," spuneți voi, „asta era valabil numai pentru Israel." Într-adevăr? Cînd Avraam a luat-o pe Sara în țara filistenilor, acolo era un împărat cu numele Abimelec. Sara era de aproape 100 de ani, dar ea a fost transformată într-o femeie tînără, frumoasă. Ați ştiut asta? În ordine. Abimelec a vrut să o ia de nevastă. Vă mai amintiți de mesajul meu despre aceasta? Abimelec a vrut să o ia pe Sara de nevastă. Probabil, el avea un harem. Dar el nu a putut-o lua, pentru că ea era căsătorită cu Avraam. Avraam i-a spus Sarei: „Spune-i că eu sînt fratele tău, dacă nu, el mă va ucide, pentru ca să te poată lua." De ce nu l-a alungat pe Avraam din țară, ca să-i poată lua nevasta şi să facă ce vrea? Nu a fost o lege numai pentru credincioşi, ci pentru toți oamenii din creațiune. Fie păcătos sau sfînt, voi bărbaților sînteți răspunzători pentru aceste fapte. Acolo era un împărat păgîn. Cîți ştiu că această istorisire este adevărată? Este scrisă în Biblie, în Gen. 20.

Fiți atenți: Abimelec ar fi luat-o de nevastă. Era decis să posede această fată evreică. Ea a spus: „El este fratele meu."

El a spus: „Ea este sora mea."

Şi Abimelec a spus: „Atunci o voi lua de nevastă."

Puteți să vă închipuiți că un bărbat face aşa ceva? Totuşi, el a făcut-o.

Dar în noaptea aceea pe cînd el dormea, i-a apărut Domnul în vis şi i-a spus: „Tu eşti destinat morții, Abimelec." EL a păstrat această linie cu sînge iudaic. EL a spus: „Iată, ai să mori din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat." Abimelec a răspuns: „Doamne, vei omorî Tu oare chiar şi un neam nevinovat? Nu mi-a spus el că este soră-sa? Şi n-a zis ea însăşi că el este fratele-său? Eu am lucrat cu inimă curată şi cu mîini nevinovate."

EL a răspuns: „Ştiu şi Eu că ai lucrat cu inimă curată: de aceea te-am şi ferit să păcătuieşti împotriva Mea." Este aşa? EL a continuat: „Acum, dă omului nevasta înapoi; căci el este proorocul Meu, **el** se va ruga pentru tine, nu preotul tău şi vei trăi. Dar, dacă n-o dai înapoi, să ştii că vei muri negreşit, tu şi tot ce-i al tău." Amin! Mai era har. „Dacă nu, atunci va muri tot poporul tău. Ea este nevasta unui bărbat, iar el este proorocul Meu." Amin! Aceasta este AŞA

VORBEŞTE DOMNUL. Aşa este scris în Scriptură.

Acum constatăm că păcatul femeii este cauza morţii. El a venit prin femeie, nu prin bărbat. Prin modul în care trăieşte ea, prin viaţa ei, prin ea vine moartea. Felul ei de a da viaţă este moartea. Cîţi ştiu asta? Iov 14, dacă vreţi să vă notaţi textul biblic. Eu mi-am notat texte biblice pentru fiecare amănunt, în caz că vă îndoiţi. Voi vreţi să citiţi imediat Iov 14. Acolo scrie: „Omul născut din femeie, are viaţa scurtă, dar plină de necazuri.“ Este aşa? „Se naşte şi este tăiat ca o floare; fuge şi piere ca o umbră.“

Fiecare om care este născut din femeie, este destinat deja pentru moarte. Dar dacă el se naşte în creaţia lui Dumnezeu, atunci el nu poate muri! El este de origine de la celălalt pom din grădina Eden: Hristos. Viaţa veşnică vine prin acest pom.

„Oh,“ spuneţi voi, „ea a fost un pom?“

Desigur. Ce a spus El? „Din pomul acesta să nu mănînci.“, a spus Dumnezeu în Genesa. „Din pomul *acesta* nu ai voie să mănînci.“ Acum, femeia **este** un pom. Ea este un pom roditor. Voi sînteţi fructul mamei voastre, fructul pîntecului ei. Aşa este. Fructul pomului vieţii care era în grădina Eden, este Hristos. Prin femeie a venit moartea. Prin bărbatul din starea originală vine viaţă. A fi născut de o femeie înseamnă moarte; a fi născut din Hristos înseamnă viaţă. Înţelegeţi însemnătatea? Acum vedeţi unde s-au dus zeiţele, nu-i aşa?

Primul Adam şi prima Eva îi simbolizează pe al doilea Adam şi pe a doua Eva. Vedeţi, înmulţirea lui Adam şi Eva pentru a umple pămîntul, a avut loc prin sex, dar la început nu a fost aşa. Dumnezeu a creat numai un bărbat şi o femeie, aşa cum a făcut-o şi cu celelalte creaturi. Aşa a fost valabil. Acelaşi lucru a fost şi cu Biserica.

Dacă vreţi, putem să cercetăm mai departe ţinînd cont de adevărurile lui Dumnezeu. În ordine.

Poate aceasta este un pic jignitor, pînă vom ajunge la sîmburele problemei. Eu vă voi arăta adevărul despre aceasta.

Nici un predicator nu are voie să se căsătorească cu o văduvă. Aţi ştiu voi asta? Vreţi să citiţi? În ordine. Puteţi să citiţi în Lev. 21, 7 şi Ez. 44, 22. Acolo veţi afla că preoţimea nu avea voie să se căsătorească cu o femeie care a fost atinsă de un alt bărbat. Acesta este un tablou înspre Mireasa-fecioară a lui Isus Hristos, deoarece preoţii, urmaşii lui Aaron, aveau focul lui Dumnezeu. De aceea ei nu aveau voie să se căsătorească cu o femeie care a fost atinsă de un alt bărbat. Asta a spus-o Dumnezeul neschimbător. Ei nu aveau voie să se căsătorească cu o femeie care a fost atinsă de un bărbat. Este un tablou, dacă vreţi să recunoaşteţi, prin care ni se arată că Biserica Dumnezeului celui viu este Cuvîntul curat şi nefalsificat al lui Dumnezeu, nu o denominaţiune care este condusă de oameni!

Să citim acum ceva. Eu vreau să vă apropii de aceasta. În Mat. 5 Isus a vorbit despre ceva care este de o importanţă foarte mare. Noi vrem să citim. Eu am şters unele lucruri pe care am vrut să le spun numai bărbaţilor, de aceea îmi rămîne un pic de timp să spun unele lucruri în prezenţa surorilor. Dar mai întîi vreau să iau aceasta ca punct de plecare. Soră, eu vreau să-ţi arăt locul care ţi l-a făgăduit Cuvîntul lui Dumnezeu, şi pe care trebuie să rămîi.

Mat. 5, 32. Vă rog să fiţi atenţi. Aceasta trebuie să întărească gîndurile *unuia* sau *multora*.

„S-a zis iarăşi: ‚Oricine îşi va lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărţire.'“ (Aici vorbeşte Isus, acel care a zis: „Dar la început …“ Fiţi atenţi.) *„Dar Eu vă spun că ori şi cine îşi va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilejul să preacurvească* (vedeţi voi?) *“ „Dar Eu vă spun că ori şi cine îşi va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilejul să preacurvească* (De ce? Pentru că se va căsători încă o dată.)*; şi cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurveşte.“*

Vedeţi, ea are un bărbat care trăieşte, de aceea nu poate să se căsătorească un alt bărbat cu ea. Indiferent de ceea ce face sau ceea ce este ea: ea are un bărbat care trăieşte. Pentru ea nu este

nici o temelie. Dar aceasta nu este pentru el; deoarece este vorba despre ea, nu despre el. Înțelegeți voi asta? Voi trebuie să lăsați Cuvîntul în continuitate. Vedeți voi? Nu stă scris nicăieri că el nu are voie. Dar ea nu are voie, pentru că el îi dă prilejul ca ea să preacurvească, nu el. Exact aceasta spune Biblia: „Cu ea!“ Aici nu este spus nimic împotriva lui pentru că se recăsătoreşte, ci împotriva ei! De ce?

Este un tablou înspre Hristos. Aici stă scris că predicatorul se poate căsători numai cu o fecioară. El se poate recăsători dacă ea este fecioară; dar el nu poate să se căsătorească cu femeia altuia. Nu, într-adevăr nu. Şi dacă el se căsătoreşte cu o femeie despărțită, atunci el trăieşte în preacurvie, indiferent cine este el. Biblia spune că cine ia de nevastă o femeie despărțită, trăieşte în preacurvie. Acum o aveți! Nu o femeie despărțită.

Vedeți voi acum motivul originar de la început? Fiți atenți: el poate să se recăsătorească, dar ea nu. Ca David, ca Solomon, cum a fost pe tot parcursul Bibliei. Este exact aşa ca şi la David şi la toți ceilalți.

În 1. Cor. 7, 10 vedeți că Pavel i-a poruncit unei femei care s-a despărțit de bărbatul ei să rămînă nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei, dar nu să se recăsătorească. Ea trebuie să rămînă necăsătorită sau să se împace din nou cu bărbatul ei. Ea nu poate să se recăsătorească, ea trebuie să rămînă singură. Dar fiți atenți, despre bărbat el nu a spus asta. Vedeți, voi nu puteți să faceți Cuvîntul o minciună. De la început a fost legea sexuală cu poligamia.

Cuvîntul lui Dumnezeu decurge în concordanță cu natura lui Dumnezeu, decurge în continuitate. Vedeți voi, cum a deraiat o învățătură un pic vestic şi un pic estic? Voi trebuie să vă întoarceți la adevăr pentru a vedea care este adevărul. Aşa a fost întotdeauna. Acesta este legămîntul regulat al lui Dumnezeu de la început.

Mai întîi, înainte de început sau de la început, a fost numai unul şi una. Dar după ce a venit păcatul, a existat un bărbat şi mai multe femei. Aşa este în natură, la fiecare animal şi la oameni; trupul firesc este animalic. Noi aparținem de mamifere; noi toți ştim asta. Aceasta este continuitatea naturii lui Dumnezeu.

Dar acum, după ce au fost deschise pecețile, Duhul adevărului ne conduce la Cuvînt. Aceasta este explicația pentru toate aceste erezii în toate epocile: deoarece pecețile nu au fost descoperite. Nu au fost încă descoperite. Aşa este.

Observați: tablourile nu pot fi false. Eu v-am predicat ieri despre umbra de pe podea. Ele trebuie să se dovedească corecte. Cum ar putea să fie umbra unui elefant pe podea, şi un bărbat mare şi slab să fie acest elefant? Sau elefantul să fie un bărbat mare şi slab?

Voi puteți să vedeți cu ajutorul tablourilor desăvîrşite.

Acum să vorbim despre o femeie adevărată. O femeie adevărată, o fecioară, care se căsătoreşte cu bărbatul ei şi trăieşte cu el, este o binecuvîntare adevărată pentru bărbatul ei. Dacă Dumnezeu i-ar fi putut da fiului Său ceva mai bun decît o femeie, atunci i-ar fi dat. Dar totuşi ea este formată pentru actul sexual. Nici un alt animal nu este format astfel. Nici o altă creatură de pe pămînt nu este formată astfel. Acesta este motivul că voi vedeți poligamia din cauza aceasta. Prin aceasta a fost introdusă.

Vedeți acum analiza finală: există un *singur* Isus Hristos. Aşa este? Un bărbat: Dumnezeu Emanuel. Credeți voi asta? Nevasta Lui este compusă din multe sute ori o sută ori o sută de mădulare. Este aşa? Nevasta Lui Mireasa Biserica. Înțelegeți voi acum?

De aceea a spus El către Adam încă înainte de a exista actul sexual: „Fiți roditori, înmulțiți-vă şi umpleți pămîntul.“ cînd el mai era la început, cînd el mai era parte bărbătească şi parte femeiască într-un singur trup! Din aceasta rezultă că Mireasa trebuie să ia naştere din Cuvînt prin înmulțirea duhovnicească. Prin înmulțire trebuia să fie umplut pămîntul.

Ceea ce priveşte actul sexual, aceste două învățături au încurcat aceste lucruri. De aceea nu ajung la un rezultat. Voi trebuie să vă întoarceți cu aceasta la adevăr, **la început**. Şi la sfîrşit va

fi *un singur* Domn Isus şi Mireasa Lui (singular) din mai *multe* mădulare. Înţelegeţi voi asta? A fost un David pe un tron un împărat după inima lui Dumnezeu cu 500 de femei! Atunci cînd Isus va şedea pe tronul Său în împărăţia de o mie de ani (Aleluiah!), atunci El va avea o femeie cum a fost la început, care va fi creată din pămînt prin mîna Dumnezeului Atotputernic şi va fi formată din multe mădulare. Acum o aveţi!

Femeilor, străduiţi-vă să fiţi şi voi acolo. Veniţi înăuntru în Hristos, şi atunci nu veţi fi în încurcătura murdară de afară. Dar atîta timp cît veţi fi numai un membru al unei biserici şi încercaţi să trăiţi bine şi moral, nu veţi reuşi. Tot atît de puţin va reuşi un bărbat care este în afara lui Hristos. Este aşa cum scrie Pavel mai departe: „Nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toţi sînteţi una în Hristos!“ Eu am vrut să clarific această temă „Căsătorie şi divorţ“, pentru ca voi să ştiţi ce este corect şi ce este fals.

Prin aceste tablouri El ne arată clar că există un Hristos a cărui nevastă este compusă din mai multe mădulare. Observaţi: EL ne poate lepăda oricînd din cauza preacurviei duhovniceşti şi a învăţăturilor false, dacă El vrea, dar cum puteţi îndrăzni voi să vă lepădaţi de El şi totuşi să ajungeţi la ţintă? Un bărbat poate să-şi părăsească nevasta şi să se căsătorească cu alta, dar femeia nu poate să-şi părăsească bărbatul şi să se căsătorească cu altul. Vedeţi voi, cum corespund aceste tablouri simbolice? Creaţia-originală şi nu produsul secundar; nu biserica, ci Mireasa prin Cuvînt; nu femeia, ci bărbatul. De fiecare dată. Nicăieri nu este scris ceva împotrivă dacă o face bărbatul; este vorba numai de femeie. Exact aşa este. Dar ea totuşi poate să aparţină de Mireasa lui Dumnezeu. Dar gîndiţi-vă: pentru că ea este o parte a bărbatului, Biblia nu îi admite: „Femeii nu-i dau voie să înveţe pe alţii, nici să se ridice mai pe sus de bărbat, ci să stea în tăcere. Căci întîi a fost întocmit Adam, şi apoi Eva. Şi nu Adam a fost amăgit; ci femeia (produsul secundar), fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii. Totuşi ea va fi mîntuită prin naşterea de fii (prin aceasta ea devine o parte a bărbatului), dacă stăruiesc cu smerenie în credinţă, în dragoste şi în sfinţenie.“

De ce Dumnezeu cînd a venit la Avraam nu a ucis-o pe Sara care L-a mînţit pe Dumnezeu în faţă, în timp ce El şedea acolo ca bărbat, şi a mîncat pîine şi a băut lapte? EL a spus: „De ce a rîs Sara“, care era în spatele Lui în cort şi pe care El nu a văzut-o, „şi se gîndeşte: ‚Cum se va întîmpla aceasta?'?“

Ea a răspuns: „Eu nu am spus-o.“ Oh! Oh! Să-I spui lui Dumnezeu în faţă că este un mincinos! Dar El nu a putut să o ia. De ce? Pentru că ea era o parte din Avraam. EL nu a putut-o răni fără să nu-l rănească pe Avraam.

Vedeţi voi femeilor acum, unde aparţineţi voi? Şi Biblia spune, că voi femeilor să fiţi ca Sara care se îmbrăca cu haine cuviincioase, a trăit virtuos, i-a fost credincioasă singurului ei bărbat şi l-a iubit atît de mult încît îl numea Domn stăpîn, proprietar.

Unele dintre voi femeile, vă îmbrăcaţi cu aceste haine neserioase cînd mergeţi la masă în oraş, şi vă aruncaţi astfel în faţa bărbaţilor. Isus a spus: „Dar Eu vă spun că ori şi cine se uită la o femeie, ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui.“ Cine este atunci vinovat, bărbatul sau tu? El este un bărbat şi este format pentru a putea face acest act. Şi tu eşti femeia care ar trebui să refuze. De ce te prezinţi astfel? Doar nu pentru că este mai comod aşa. Asta nu poate să fie, dacă voi înghеţaţi pe jumătate în pantalonii voştri scurţi. Nu poate să fie comod. Ce este atunci? Este din cauza indecenţei voastre. Voi nu vreţi să recunoaşteţi, dar Biblia spune că este aşa. Este adevărul. În voi este un duh necurat. Voi nu vreţi să fiţi necuviincioase, dar voi nu recunoaşteţi că voi sînteţi duhovniceşte necurate, pentru că vă prezentaţi necuviincios.

La un bărbat cu genunchii lui osoşi nu este nici o diferenţă, chiar dacă nu ar avea aproape nimic pe el. Trupul lui nu este ispititor. De ce? Pentru că el a fost în creaţia-originală. El trebuia să aibe caracter. Dar voi sînteţi produsul secundar care este ispititor. Dumnezeu să aibă milă! O, lumea aceasta păcătoasă. Eu voi fi bucuros cînd va fi totul trecut.

Observați, El poate să-şi părăsească nevasta oricînd dacă ar vrea, dar ea nu poate să Îl părăsească pe El. EL poate să mă arunce oricînd în praf dacă ar vrea, dar oh, frate, eu mai bine nu încerc să-L arunc pe El acolo, căci sînt pierdut.

Solomon putea să se căsătorească cu fiecare femeie care nu era căsătorită. El putea să se căsătorească cu fiecare femeie care vroia. Un preot putea să se căsătorească numai cu o fecioară. David s-a căsătorit cum a fost numele ei? Abigail, al cărei bărbat era numit nebun. El a avut o nevastă bună şi a murit. Apoi Abigail s-a căsătorit cu David. El a fost un împărat, nu un preot. Vedeți voi? De aceea s-a căsătorit el cu ea. Dar un preot nu ar fi putut să facă asta deoarece atunci s-ar fi atins de o femeie care a fost deja nevasta unui alt bărbat.

Aceasta ne arată fecioria Bisericii Domnului Isus Hristos. Mireasa trebuie să fie Cuvîntul neamestecat, şi nici un Cuvînt nu are voie să lipsească. Desigur. Vă puteți închipui o mireasă adevărată căreia îi lipseşte un sîn sau are altceva pe dos? Aceasta nu va fi Mireasa lui Dumnezeu. Ea este desăvîrşită. Ea este întregul Cuvînt, şi la nici un Cuvînt nu va lipsi ceva.

Observați, El poate să o pună de-o parte, dar ea nu-L poate părăsi. EL a făcut-o şi a dovedit-o în zilele lui Luther, Wesley şi a penticostalilor cînd s-au împotrivit să devină o parte din El prin zămislire duhovnicească pentru a rămîne însărcinată cu cealaltă parte a Cuvîntului. Înțelegeți voi asta? Ea s-a împotrivit. Biserica lutherană L-a refuzat pe Hristos de a-I satisface cerința. Luther a refuzat. Şi lăsați-mă să vă spun aceasta şi aşa mă veți numi în toate felurile : aşa este astăzi cu fiecare dintre ele. Nu acceptă Cuvîntul. Refuză pe Hristos! Şi fiecare femeie care refuză un copil de la bărbatul ei, nu mai are nici un drept să fie nevasta lui. Amin.

Voi vă amintiți de împăratul din Biblie care s-a căsătorit cu Estera, pentru că împărăteasa a refuzat să asculte. El şi-a luat pur şi simplu o altă femeie. Ce s-a întîmplat cînd ea a refuzat să-l asculte pe împărat şi să apară înaintea lui? Acelaşi lucru este şi cu o femeie care refuză să-i fie nevastă soțului ei.

Tot aşa este cu Biserica din epoca în care trăim, care refuză să rămînă însărcinată şi să primească copiii timpului acestuia. Noi nu sîntem nici lutherani, nici wesleyani, nici penticostali. Noi trebuie să fim copiii timpului acestuia prin sarcina Cuvîntului lui Dumnezeu pentru a primi un copil al timpului acestuia, „copilul sămînță". Amin. Eu sper că voi înțelegeți aceasta. O sarcină nu a fost posibilă. Ce a făcut El din cauza aceasta? EL s-a despărțit de ea. Aşa este. Dar dacă îndrăzneşte ea să-L părăsească! EL a lepădat-o.

EL a continuat să descopere Cuvîntul Său trupului şi l-a dovedit, după cum a spus El personal. Copiii Lui îi devin tot mai asemănători Lui, pentru că se ajunge la statura de om mare şi ei devin copii ai Cuvîntului nu copii ai adunării, ci copii ai Cuvîntului. **Mireasa va fi o doamnă drăguță, cuviincioasă a Cuvîntului, neatinsă de vreo organizație omenească sau teorii omeneşti. Ea va fi o Mireasă curată, neamestecată, a Cuvîntului. Amin şi Amin! Eu sper că voi înțelegeți asta, voi care ascultați prin transmisie. Ea va fi fiica însărcinată a lui Dumnezeu!**

Vedeți voi, ce onoare mare poate să aibe o femeie? Vedeți voi, ce măreață poate să fie o Biserică? Dar vedeți voi unde a condus-o mizeria? Dacă vom încerca să comparăm biserica de afară cu Biserica de aici, nu o să reuşim. Încercați să comparați femeia de pe stradă cu Biserica Dumnezeului celui viu, sau femeia, femeia adevărată cu o femeie de pe stradă. De ce există asemenea lucruri? Este o lege a lui Dumnezeu, legea contrastelor.

Cum am putea să ne bucurăm de lumina zilei, dacă nu ar exista noaptea? Cum am putea să prețuim şi să respectăm o femeie adevărată, dacă nu ar exista femei necuviincioase?

EL a descoperit tot mai mult, în felul în care Îşi descoperă El Cuvîntul. Dar să încerce numai cineva să se despartă de El şi să se căsătorească cu altcineva! Acum este desigur clar de ce cele două teorii sînt false. Voi nu puteți să lăsați să treacă numai aşa; ar fi pierdut. Dacă acceptați să

se întîmple aceasta, atunci trece peste granița făgăduinței. Aici este făgăduința; aici este problema, chiar aici. Cuvîntul nu se contrazice; trebuie să corespundă, şi anume tot atît de puțin cum se contrazice Mat. 28, 19; Fap. 2, 38.

Eu ştiu că unele dintre femei şi unii dintre bărbați nu sînt de acord cu aceasta. Voi nu puteți să ascundeți aceasta. Voi nu puteți. Dar lăsați-mă să vă arăt ceva: în Mat. 28, 19 stă scris: „Duceți-vă şi faceți ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh.“ Ei s-au întors, şi fiecare a fost botezat în timpul acela din Biblie şi încă 300 de ani după aceea pînă la conciliul de la Niceea, în contradicție cu aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Numai după aceea au acceptat dogmele în locul Cuvîntului. Care este diferența? Dacă nu este descoperit! Şi ştiți voi că această carte, Biblia întreagă, este o descoperire? De aceea voi trebuie să recunoaşteți adevărul între una şi cealaltă. Este o descoperire şi descoperirea trebuie să corespundă exact cu Cuvîntul. Ea nu are voie să fie în contradicție cu Cuvîntul.

Voi spuneți: „Mie mi-a fost descoperit.“ Dar dacă este în contradicție cu Cuvîntul, atunci nu vine niciodată de la Dumnezeu. Aşa este.

Dacă vreți să citiți Mat. 16, 17-18: acolo a spus Isus personal, că întreaga adunare, Biserica Lui, trebuie să fie zidită pe descoperirea Lui duhovnicească, care este Cuvîntul. „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea şi sîngele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Şi Eu îți spun: tu eşti Petru, şi pe această piatră …“

Eu ştiu că prietenii noştri catolici spun că biserica este construită pe Petru, şi de la Petru au început să deriveze urmaşii apostolici. Protestanții spun că ea este construită pe Isus Hristos. Eu nu vreau să vorbesc în contradicție, dar luați numai ceea ce a spus El. EL a spus: „… nu carnea şi sîngele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri … şi pe **această piatră** (descoperirea duhovnicească a Cuvîntului) voi zidi Biserica Mea, şi porțile Locuinței morților nu o vor birui.“ Soția Lui nu va putea fi ispitită de alți bărbați. „… voi zidi Biserica Mea, şi porțile Locuinței morților nu o vor birui.“

La Abel şi Cain în grădina Eden, Cain şi-a format propria lui imagine. El a spus: „Dumnezeu este un Dumnezeu bun. EL conduce toată natura. De aceea eu Îi voi aduce fasole, cartofi şi flori şi Îi voi face un altar foarte frumos (asta înseamnă: o Biserică).“ El a îngenunchiat; el L-a crezut pe Dumnezeu; el I se ruga Lui, a ridicat mîinile şi a adus această jertfă. El a făcut toate procedurile religioase pe care le-a făcut şi Abel.

Abel a construit un altar de acelaşi fel, dar cînd a adus Abel jertfa lui, a fost un miel. Cain a crezut că aceasta este antidot pentru păcat, pentru că mama şi tatăl lui ar fi mîncat fructe în grădina Eden, cum au fost învățați. Dar Abel a ştiut prin descoperire dumnezeiască, că s-a întîmplat prin sînge. Prin descoperire dumnezeiască! Biblia spune în Evrei 11, că Abel i-a adus lui Dumnezeu prin credință descoperire o jertfă mai bună decît Cain şi Dumnezeu a depus mărturie că este neprihănit. Aşa este? Amin! Frate, soră, mie îmi este aşa de clar, cum nu se poate mai bine. Aceasta este toată problema.

Acum să trecem la *„Căsătorie şi divorț“*. Vedeți, trebuie să fie descoperit. Voi nu ştiți pînă nu este descoperit. Totuşi El a făgăduit că în aceste ultime zile, în ultima epocă, vor fi descoperite toate tainele ascunse din Biblie. Cîți dintre voi ştiu asta? În Apoc. 10 Isus a făgăduit că toate tainele ascunse despre *Căsătorie şi divorț* şi toate celelalte taine ascunse vor fi descoperite în timpul sfîrşitului.

Voi vă amintiți că vocea a spus: „Du-te la Tucson.“ Vă mai amintiți de lumina misterioasă de pe cer, şi că erau şapte îngeri acolo? Eu am venit înapoi şi apoi a avut loc descoperirea celor şapte peceți. Fiți atenți ce s-a întîmplat. Asta este adevărat. Mergem un pic mai departe.

Ascultați acum! Eu ştiu că în curînd este timpul mesei pentru voi, dar eu mănînc deja foarte bine.

Observați, acum femeia şi-a ocupat locul ei, şi ea este o bijuterie. Solomon care a avut 1000

de femei, a spus că un bărbat care a găsit o femeie, a găsit ceva bun. El a spus: „O femeie cinstită este cununa bărbatului ei (asta înseamnă: o cinste), dar cea care-l face de ruşine este ca putregaiul în oasele lui (asta înseamnă: în viaţa lui).“ El a mai spus: „Din o mie am găsit un om: dar o femeie (cinstită) n-am găsit în toate acestea.“ Asta a spus Solomon.

Observaţi acum. Aşa este. Vedeţi, voi femeilor, voi sînteţi o bijuterie, atunci cînd vreţi să fiţi. Dar totuşi cerinţa trebuie să fie în voi. Vedeţi voi, de ce i-a îndreptat Isus la *Căsătorie şi divorţ* înapoi la început? **Pentru că felul vostru a fost cauza păcatului. Din cauza aceasta au fost introduse poligamia şi divorţul, etc. La început nu a fost aşa, şi nu va fi aşa nici în lumea viitoare.**

Uitaţi-vă la Iacov, de la care îşi au originea strămoşii noştri. El a avut aproape o duzină de femei. El s-a căsătorit cu două surori de-ale lui şi avea femei secundare legale, cu care a trăit. Unii dintre strămoşii noştri au fost născuţi de aceste femei secundare. Aşa este? Vedeţi, voi trebuie să lăsaţi Cuvîntul să decurgă într-o linie corectă. Oh, eu am pagini întregi despre aceasta. Dacă m-ar întreba vreodată un preot despre aceasta, am putea vorbi cu plăcere dacă ne-am întîlni. Şi totuşi dacă ar fi numai ceva duhovnicesc în el, atunci el ar recunoaşte deja acum că acesta este adevărul. Nu este nici o îndoială.

O femeie bună este ceva bun. Eu ştiu asta. Eu o ştiu prin femei adevărate. Eu am întîlnit într-adevăr femei care sînt sincere, aşa de sincere ca un oarecare bărbat care a umblat vreodată pe pămînt. Ea este un produs secundar, o parte din el. La căderea în păcat, el a ascultat de ea. Ea este o parte din el. Depinde de ea; ea este formată astfel încît poate să fie necuviincioasă. Ea are dreptul să primească sau să refuze. Este în contradicţie cu natura originală de la început. Dar totuşi aşa este.

Acum este ora 12; de aceea voi lăsa ceva de-o parte, şi voi mai continua încă cîteva minute. Eu vreau să vă spun ceva.

Gîndiţi-vă: eu spun aceasta numai pentru grupul meu. Voi, care ascultaţi transmisia: eu spun aceasta numai pentru acei care mă urmează; acest mesaj este valabil numai pentru ei. Cu următoarele lucruri pe care le voi spune acum, fiecare păstor poată să facă ce vrea turmei lui. Este o problemă între el şi Dumnezeu. Fie preot sau predicator: este la alegerea ta, fratele meu. **Eu vorbesc despre aceasta numai aici în Jeffersonville. Este singurul loc unde spun aceasta, pentru că este turma mea. Este turma asupra căreia Duhul Sfînt m-a însărcinat ca supraveghetor, după cum mi-a dat El de înţeles. EL mă va trage la răspundere pentru aceasta.**

Aceşti oameni pe care i-am condus la Hristos, sînt credincioşi din toată ţara. Copilaşule, eu sînt aici pentru a te ajuta; eu sînt prietenul vostru. Poate voi vă gîndiţi că eu vorbesc împotriva voastră, dar eu vă spun aceasta pentru binele vostru. Eu vă iubesc. Dacă nu este aşa, atunci Dumnezeu să fie judecătorul meu. Voi ştiţi, că eu vă iubesc.

Aceasta este ceva puternic. Eu nu am ştiut cum să o prezint. Ce voi face eu dacă în adunarea mea vor fi bărbaţi şi femei dintre care vor fi unii de două sau trei ori căsătoriţi bărbaţi buni, femei bune, şi sînt total confuzi? Din ce cauză s-a întîmplat? Prin învăţătură falsă. Exact. Nu sînteţi în aşteptarea Domnului. „Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.“ Nu ceea ce a împreunat un om, ci ceea ce a împreunat Dumnezeu.

Dacă tu ai primit o descoperire directă de la Dumnezeu că aceasta este femeia ta, atunci să rămîi la aceasta, ea este femeia pentru tot restul vieţii tale. Ceea ce a împreunat omul, poate fiecare să despartă. Dar ceea ce a împreunat Dumnezeu, nici un om să nu îndrăznească să se atingă de aceasta. „Ce a împreunat Dumnezeu“, a spus El, „omul să nu despartă.“ Nu ceea ce a împreunat un ofiţer al stării civile pe jumătate beat sau altcineva, sau un predicator necredincios cu o serie de dogme dintr-o carte care admite totul din lume, iar Cuvîntul lui Dumnezeu este pus de-o parte. Eu vorbesc despre ceea ce a împreunat Dumnezeu.

Acum vă voi spune ceva. Eu sînt foarte grijuliu cu ceea ce vă spun. Eu nu vreau să fiu grosolan cu voi, oamenii. Eu nu vreau să fiu grosolan nici cu voi, fraţi-predicatori. Asta nu vreau. Dar eu sînt răspunzător şi recunosc că aceasta mi-a fost însărcinată. Eu nu pot s-o reţin pentru mine, dar nici nu ştiu cum să v-o prezint. Eu ştiu ce va fi cu această bandă. Oh! Eu mă pregătesc deja! Biroul este deschis, pentru că va veni cum a fost la *Sămînţa şarpelui,* ceea ce s-a dovedit ca foarte corect.

Eu am aici bucăţi de ziar cu o fotografie, unde este un şarpe care se urcă pe piciorul unei femei şi se încolăceşte în jurul ei. O dioceză mare are originalul. Ea simte tot felul de iritaţii în timp ce acest şarpe mare se încolăceşte în jurul ei, cum nu ar putea să provoace niciodată un bărbat la ea. Este exact aşa. Devine tot mai rău şi mai rău. Şarpele în forma de astăzi nu ar fi putut avea relaţii sexuale cu ea.

Acum cîteva zile am avut o confruntare, sau mai bine zis o discuţie cu un predicator prieten de la „Assemble of God". El a spus: „Cu aceasta tu eşti în erezie."

Eu am răspuns: „Poate că sînt. Tu poţi să-mi explici."

Apoi el a început cu explicaţiile, dar curînd s-a pierdut. Ceva din ceea ce a prezentat este: „Frate Branham, unde este acel soi, căci Dumnezeu a zis: ‚… fiecare după felul ei.' Unde este acel soi despre care tu ai spus că a luat naştere, între om şi animal, şi pe care ştiinţa nu îl poate găsi? Unde este? Este pe pămînt? A fost cimpanzeul?"

Nu, pentru că sîngele unui cimpanzeu nu se va amesteca niciodată cu cel al unei femei. Nici un alt animal nu se va amesteca cu ea. Nu. Tot atît de puţin se va putea amesteca sperma unui bărbat cu un animal de gen feminin. Asta nu merge.

Unde este atunci acest anumit animal? Dumnezeu a zis: „Să dea pămîntul vieţuitoare după soiul lor."

Eu am aşteptat un moment, şi harul Duhului Sfînt a vorbit: „Spune-i că este aici." Mai întîi eu am răspuns: „Poate s-a transformat."

El a spus: „Dar frate Branham, noi vorbim despre Cuvînt, nu-i aşa?"

Eu am răspuns: „Da. Dar despre celelalte vieţuitoare, dinozauri şi mamuţi, etc. se spune că s-au transformat. Asta ar putea să fie aşa."

El a răspuns: „Frate Branham, noi vorbim aici despre o dovadă a Cuvîntului. Dacă păcatul este aici, atunci ar trebui să fie şi păcatul originar aici."

Eu am spus: „Doamne Isuse, tu ai spus: ‚Să nu vă faceţi griji asupra cuvintelor care trebuie să le ziceţi oamenilor, pentru că vi se va da în ceasul acela.' Doamne, ce să spun?" EL a spus: „Spune-i că este aici", (în acelaşi fel cum văd viziunile de pe platformă.) Eu am spus: „Este aici", dar nu ştiam unde.

El a întrebat: „Unde?"

Înainte de a mai putea să mă gîndesc, El a spus: „Este şarpele."

Exact acesta a fost, pentru că el nu mai este un animal pe picioare, el a fost blestemat şi se tîrăşte acum pe burtă pînă la sfîrşitul zilelor lui. El este aici. Este aşa? Încă mai procedează cu aceeaşi metodă care a folosit-o la o femeie, acelaşi păcat, ca un bărbat. Prin aceasta ea primeşte o privire fixă şi ajunge la o excitaţie pe care un bărbat nu i-ar putea-o produce.

Eu încetez aici, pentru că noi sîntem o adunare amestecată. Despre bărbaţi aş putea să spun mai multe. Eu am articolele din ziar şi tot ce am vrut să vă spun în dimineaţa aceasta, aici, sînt la îndemînă. De fapt eu am vrut să folosesc toată ziua pentru aceasta, dar acum am să închei în timp ce spun următoarele:

Aceasta este numai pentru comunitatea mea nu *comunitatea* mea; ci pentru turma cea mică, care mă crede şi mă urmează. Aceasta este pentru ei.

Eu ştiu că atunci cînd vă spun ceva, trebuie să fie AŞA VORBEŞTE DOMNUL, şi eu am avut textele biblice aşa cum mi le-a descoperit El. Şi totuşi eu am spus: „Doamne şi

Dumnezeule, ce pot să-i spun acestei adunări? Eu voi cauza despărțiri. Bărbații vor fi pe terasă, în grădină şi peste tot şi se vor întreba: ‚Să o părăsesc?' Femeile: ‚Să îl părăsesc pe bărbatul meu? Ce să fac?' Doamne, ce pot să fac?"

Ceva mi-a vorbit: „Du-te în munți, şi Eu voi vorbi cu tine." În timp ce eu eram acolo în munți, nu am ştiut, că jos în Tucson se poate vedea. Dar chiar şi profesorii i-au chemat pe copii din clase, şi clasa fiicei mele, şi au spus: „Uitați-vă încolo, înspre munte. Acolo este un nor în flăcări de culoarea chihlimbarului care se ridică şi se coboară, care se ridică iarăşi şi se coboară."

Doamnă Evans, sînteți aici? Ronnie, eşti aici? Cînd m-am întors şi am trecut pe la benzinăria Evans, acest bărbat tînăr a spus încă înainte de a şti eu ce va spune, ceva care aproape că m-a dat gata. El a spus: „Frate Branham, tu ai fost acolo sus în munți, nu-i aşa?"

Eu am răspuns: „Ce vrei să spui, Ronnie? Nu." (Pentru a vedea ce va face.) De multe ori se întîmplă lucruri care nu se spun oamenilor. Este din cauză că poate deveni o obişnuință, dacă trăieşti atîtea lucruri. De aceea eu pur şi simplu nu le-o spun oamenilor. Eu am întrebat: „Ronnie, ce ai vrut să spui?"

El a răspuns: „Eu pot să-ți arăt exact unde ai fost. Eu am chemat-o pe mama mea, noi am stat aici şi am observat cum se ridică şi se coboară norul. Eu am spus: ‚Acolo undeva trebuie să fie fratele Branham. Acesta este Dumnezeu care-i vorbeşte lui.'"

Toți locuitorii oraşului au văzut aceasta. Într-o zi strălucitoare, fără nori, a apărut dintr-o dată acest nor uriaş de culoarea chihlimbarului în forma unei pîlnii, s-a ridicat, s-a coborît şi apoi s-a împrăştiat.

Prietene, (apoi voi încheia şi veți putea pleca de aici): **Aceasta s-a întîmplat cînd mi-au fost descoperite aceste lucruri pe care vi le voi spune acum.** Deci, nu le pierdeți.

Eu le vorbesc numai urmaşilor noştri care mă urmează pe mine şi acest mesaj, nu către cei de afară. Voi sînteți martorii mei înaintea lui Dumnezeu: numai către acest grup.

Noi ne aflăm în această încurcătură din cauza teologiilor fals interpretate. Aşa este? De aceea, voi femeilor v-ați căsătorit a doua oară, şi voi bărbaților: din cauza teologiilor fals interpretate. Acum vreau să vă arăt ceva care mi-a arătat El. Dumnezeu, Creatorul nostru, a primit această întrebare cînd a fost pe pămînt, Isus Hristos, şi ca Eliberatorul Lui, proorocul Moise care s-a ridicat în Egipt, pentru a-i conduce pe copii afară din Egipt şi pentru a-i duce în țara făgăduită Isus a spus aici că Moise a văzut oamenii în această stare şi le-a admis să scrie o carte de despărțire, pentru că situația a fost aşa cum a fost. Moise a spus: „Să li se îngăduie …" Dumnezeu i-a îngăduit lui Moise, proorocului, care i-a fost trimis poporului, să le permită o carte de despărțire.

În 1. Cor. 7, 12 şi 15 proorocul noutestamentar, Pavel, care a susținut aceeaşi problemă în Biserică, a spus următoarele: „Asta o spun eu, nu Domnul." Este aşa? În ceea ce priveşte situația de despărțire.

La început nu a fost aşa. Lui Moise i-a fost îngăduit, şi Dumnezeu l-a recunoscut ca drept. Tot aşa a avut dreptul şi Pavel cînd a găsit Biserica sa în situația aceasta.

Voi credeți că acesta este adevărul şi că vine de la Dumnezeu. **Şi Dumnezeu mi-a îngăduit pe munte pe baza norului şi a mesajului Său, care m-a adus atît de departe, să fac acelaşi lucru şi să vă permit să trăiți aşa mai departe cum sînteți, şi să nu o mai faceți niciodată! Mergeți cu soțiile voastre şi trăiți în pace, pentru că ceasul este tîrziu. Venirea Domnului este aproape. Noi nu mai avem timp să rezolvăm aceste probleme. Dar să nu îndrăzniți să încercați încă o dată. Eu vorbesc numai adunării mele. Dacă sînteți căsătoriți şi Dumnezeu mi-a dat o mărturie pe munte că pot să spun aceste lucruri (o descoperire supranaturală pe baza deschiderii celor şapte peceți, şi aceasta este o întrebare a**

Cuvîntului lui Dumnezeu): lasă-i să rămînă aşa cum sînt şi să nu mai păcătuiască!

La început nu a fost aşa. Aşa este. Nu a fost aşa şi nici la sfîrşit nu va fi aşa! Dar în aceste situaţii vă înterzic, ca slujitor al lui Dumnezeu eu nu vreau să mă numesc proorocul Lui, dar eu cred că dacă nu aş fi trimis pentru aceasta, eu aş aşeza fundamentul pentru cînd va veni El în aceste condiţii vă sfătuiesc să mergeţi acasă cu soţia voastră. Dacă tu eşti fericit cu ea, atunci trăieşte cu ea, creşteţi-vă copiii în frică de Dumnezeu; dar Dumnezeu să aibe milă de voi dacă o veţi face încă o dată! Învăţaţi-vă copiii să nu facă aşa ceva niciodată.

Creşteţi-i în frica lui Dumnezeu. Şi pentru că voi sînteţi aşa cum sînteţi, lăsaţi-ne să năzuim în aceste ore tîrzii în care trăim înspre ţinta celei mai mari chemări în Hristos, unde toate lucrurile sînt posibile.

Pînă cînd vă voi vedea iarăşi în seara aceasta, fie ca Domnul Dumnezeu să vă binecuvînteze în timp ce ne rugăm:

Doamne, Dumnezeul nostru, noi Îţi mulţumim. TU eşti acelaşi, marele Iehova care i-a îngăduit lui Moise. Moise, acel slujitor, ce i-ar fi spus el poporului? TU, o Dumnezeule, i-ai îngăduit să scrie o carte de despărţire.

Pavel, marele apostol, a scris Noul Testament, ca şi Moise Vechiul Testament. Moise a scris legile şi aplicarea legilor. Cuvintele multor prooroci au fost introduse, dar Moise a scris legile. TU ai îngăduit ca ei să scrie o carte de despărţire din cauza împietririi inimii lor.

Marele, sfîntul Pavel, ca scriitor al Noului Testament, a putut să dea explicaţia următoare: „Eu spun aceasta eu, nu Domnul."

Aşa este şi astăzi, Doamne, Dumnezeul nostru, la sfîrşitul lumii. În timp ce noi sîntem astăzi sub harul lui Dumnezeu şi ştim că în curînd trebuie să răspundem în prezenţa Lui, şi că Tu ai făcut atît de mult, Doamne, eu sînt sigur în prezenţa acestor oameni, că ei o primesc ca şi cum ar veni de la Tine. Eu mărturisesc în prezenţa acestor oameni, care au văzut semnul de pe munte, unde îngerii Domnului au venit într-un vîrtej de vînt, da, acolo unde au apărut cei şapte îngeri şi au fost descoperite cele şapte taine că a fost acelaşi înger şi că în ziua aceea a privit în aceeaşi direcţie cînd a fost descoperit.

Dumnezeule, eu mă rog ca oamenii să meargă mulţumiţi acasă, pentru că Dumnezeu le-a dat acest har. Eu am exprimat-o numai cu îngăduinţa Ta, Doamne. Fie ca oamenii să fie aşa de mulţumitori, încît să nu mai încerce niciodată să facă acest păcat. Fie ca ei să nu mai încerce niciodată să păcătuiască, ci să Te iubească din toată inima.

Doamne, fă aceste familii fericite, fie ca ei să crească şi să înveţe copiii frica de Dumnezeu. Mesajul meu care mi-a fost pe inimă, a fost adus, Doamne. Eu am făcut totul cum am ştiut. Satana s-a luptat multe săptămîni cu mine şi multe ore nu m-a lăsat să dorm, **dar acum le-am poruncit oamenilor, Doamne, să cerceteze, să meargă şi să trăiască pentru Tine.** Admite, Doamne. Acum nu mai este pe umerii mei. Ei sînt în mîinile Tale. Eu mă rog ca Tu să-i binecuvîntezi.

Binecuvîntează aceste batiste, Doamne, care au fost aşezate aici pentru bolnavi. Fie ca seara aceasta să fie cea mai puternică şi mai măreaţă, ca toţi oamenii să fie vindecaţi. Admite, Doamne. Binecuvîntează-ne pe noi toţi. Lasă-ne să mergem în pace, bucuroşi şi fericiţi, pentru că Dumnezeul creaţiunii ne-a dat har de la început, şi în această încurcătură în care trăim în aceste zile din urmă. O, Dumnezeule mare, veşnic, noi Îţi mulţumim! Fie ca inimile noastre să fie aşa de fericite, încît noi să nu mai avem niciodată dorinţa să păcătuim împotriva Ta. În Numele lui Isus. Amin.

Eu Îl iubesc (De ce să nu Îl iubeşti?)
Eu Îl iubesc,
Pentru că El m-a iubit mai întîi,
şi mi-a răscumpărat mîntuirea,

pe Golgota?

Eu vă spun acum încă o dată, pentru ca predicatorii să înțeleagă: Această predică este numai pentru acei care urmează acest mesaj.

Oh, sînteți fericiți? Eu v-am spus adevărul. Toată prezentarea este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Acum să ne ridicăm mîinile, în timp ce mai cîntăm o dată: Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc pentru harul Lui; eu Îl iubesc pentru mila Lui; eu Îl iubesc pentru Cuvîntul Lui. Şi Cuvîntul a fost trimis la prooroci.

Eu Îl iubesc (Vino, fratele meu),
Eu Îl iubesc …